

Skatteavtal

Frankrike

RSV 360 - 250 Utg 1

Skatteförvaltningen

SKATTEAVTALET MED FRANKRIKE

(1990 års avtal)

Författningar t.o.m. SFS 1992:154 har beaktats.

Förord

Sedan Finansdepartementets utgivning av de svenska skatteavtalen upphörde år 1987 har ett stort antal nya avtal tillkommit och många av de gamla har ändrats. Eftersom skattemyndigheterna behöver ha tillgång till aktuella skatteavtal har Riksskatteverket beslutat att ge ut dessa i en särskild skriftserie. Skriftserien inleds med sju häften som innehåller 1989 års multilaterala nordiska skatteavtal samt de nya avtalen med Belgien, Frankrike, Mauritius, Mexiko, Nederländerna och Zimbabwe.

Riksskatteverkets avtalshäften innehåller, förutom själva avtalen och övriga författningstexter, även relevanta förarbeten, i huvudsak propositionerna eller utdrag ur dessa. Där det behövs har verkets bedömning och aktuella rättsfall redovisats.

Avtalshäftena är avsedda för skattemyndigheternas taxeringsarbete. Verket avser att efter hand ge ut samtliga svenska skatteavtal men kommer att prioritera nya och ändrade avtal liksom sådana som tillämpas ofta.

Eftersom rättsläget ständigt förändras genom nya avtal, andra författningsändringar och domstolsavgöranden är det nödvändigt att bevaka utvecklingen på dessa områden. Fortlöpande information om nyheter inom skatteområdet finns i RSV-Nytt.

Solna i juli 1993

Lennart Nilsson

Innehåll

Förord	3
Läsanvisningar	7
Förkortningslista	9
Förordning (1992:154) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike	11
Lag (1991:673) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike	13
Dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike . . .	14
Protokollet	41
Tilläggsavtalet	44
Proposition om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike	45
1 Inledning	45
2 Lagförslaget	45
3 Skattelagstiftningen i Frankrike	46
4 Avtalets innehåll	50
4.1 Avtalets tillämpningsområde	50
4.2 Definitioner m.m.	51
4.3 Avtalets beskattningsregler	53
4.4 Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning	63
4.5 Särskilda bestämmelser	66

Läsanvisningar

I detta avtalshäfte har tagits in författningar (förordningen och lagen inklusive avtalet, protokollet och tilläggsavtalet) och propositionen till 1990 års skatteavtal mellan Sverige och Frankrike.

Författningarna har försetts med kantrubriker. Kantrubrikernas syfte är dels att tjäna som stöd vid läsningen av avtalet, dels att peka på andra bestämmelser etc. som kan ha betydelse vid tillämpningen. Det kan t.ex. vara fråga om att tolkningen av ett visst uttryck behandlas i det till avtalet fogade protokollet eller att andra bestämmelser i avtalet/protokollet kan medföra avsteg från den aktuella bestämmelsen.

Även propositionerna har försetts med kantrubriker. Dessa kantrubriker anger bl.a. i vilken proposition och på vilken sida i propositionen den aktuella texten finns.

Avtalshäftet innehåller också vissa kommentarer av RSV. I författningsdelen har dessa kommentarer tagits in som fotnoter medan de i propositionsdelen är markerade dels genom kantrubriker, dels genom kursiv stil.

Eventuella synpunkter på detta avtalshäfte kan lämnas till RSV, Internationella enheten, 171 94 Solna.

Förkortningslista

anv.	anvisningarna till
art.	artikel
ATP	Allmän tilläggs pension
AvrL	Lag (1986:468) om avräkning av utländsk skatt
BevU	Bevillningsutskottet
def.	definition
FRF	Franska franc
Förordningen	Förordning (1992:154) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike
KL	Kommunalskattelagen (1928:370)
Lagen	Lag (1991:673) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike
LSI	Lag (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.
mom.	moment
OECD	Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
p.	punkt
prop.	proposition
prot.p.	protokollspunkt
rskr.	riksdagsskrivelse
RSV	Riksskatteverket
RÅ	Regeringsrättens årsbok
SFS	Svensk författningssamling
SFL	Lag (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt
SIL	Lag (1947:576) om statlig inkomstskatt
SINK	Lag (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta
SkU	Skatteutskottet
SOU	Statens offentliga utredningar
st.	stycke
>	mer än

Förordning (1992:154) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike;

utfärdad den 2 april 1992.

Regeringen föreskriver följande.

Lagen (1991:673) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike skall träda i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas

a) beträffande inkomstskatt, på inkomst som upp bärs den 1 januari 1993 eller senare och

b) beträffande svensk förmögenhetsskatt, på skatt som tas ut enligt 1994 eller senare års taxeringar.

Avtalet trädde i kraft den 1 april 1992.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1993.

2. Genom förordningen upphävs

—kungörelsen (1949:519) angående viss överenskommelse rörande tillämpningen av avtalet mellan Sverige och Frankrike den 24 december 1936 för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, m.m.,

—kungörelsen (1956:85) angående överenskommelse mellan Sverige och Frankrike om befrielse från omsättningsskatt vid utbetalning av royalty i vissa fall samt

—kungörelsen (1973:1137) om kupongskatt för person med hemvist i Frankrike, m.m.

3. De upphävda kungörelserna skall dock tillsammans med den genom lagen (1991:673) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike upphävda kungörelsen (1972:433) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter fortfarande tillämpas

a) beträffande inkomstskatt, på inkomst som uppburits 1992 eller tidigare och

b) beträffande svensk förmögenhetsskatt, på skatt som tas ut enligt 1993 eller tidigare års taxeringar.

På regeringens vägnar

BO LUNDGREN

Stefan Ersson
(Finansdepartementet)

Lag (1991:673) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike;

utfärdad den 30 maj 1991.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 § Det avtal för att undvika dubbelbeskattning och förhindra skatteflykt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet som Sverige och Frankrike undertecknade den 27 november 1990 skall tillsammans med det protokoll och det tilläggsavtal som är fogade till avtalet gälla som lag här i landet.

Avtalets, protokollets och tilläggsavtalets innehåll framgår av bilaga till denna lag.

Tillämpas endast i inskränkande riktning

2 § Avtalets beskattningsregler skall tillämpas endast i den mån dessa medför inskränkning av den skattskyldighet i Sverige som annars skulle föreligga.

**Progressionsupp-
räkning skall ske
vid inkomstbe-
skattning**

3 § Om en person som är bosatt i Sverige förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 8 punkt 1, artikel 13 punkt 5 eller artikel 19 punkterna 1 och 2 i avtalet beskattas endast i Frankrike skall sådan inkomst inte tas med vid taxeringen i Sverige. Taxeras personen i fråga till statlig inkomstskatt för annan inkomst som är att hänföra till förvärvsinkomst skall dock följande iakt-tas. Först uträknas den statliga inkomstskatt som skulle ha påförts om den skattskyldiges hela förvärvsinkomst beskattats endast i Sverige. Därefter fastställs hur stor procent den sålunda uträknade skatten utgör av hela den beskattningsbara förvärvsinkomst på vilken skatten beräknats. Med den därmed erhållna procent-satsen tas skatt ut på den förvärvsinkomst som skall beskattas i Sverige. Förfarandet skall användas endast om detta leder till högre skatt.

**Behörig myndig-
het i ärende om
pensionspremie**

4 § Ärende, som enligt artikel 24 punkt 6 i avtalet skall avgöras genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna, skall på svensk sida handläggas av riksskatteverket. Är sådant ärende av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör avgöras av regeringen, skall dock riksskatteverket med eget yttrande överlämna ärendet till finansdepartementet.

Riksskatteverkets beslut enligt denna lag får inte överklagas.

1.Prop. 1990/91:174, SkU35, rskr. 280.

**Avtal
mellan Konungariket Sveriges regering och Republiken
Frankrikes regering för att undvika dubbelbeskattning och
förhindra skatteflykt beträffande skatter på inkomst och på
förmögenhet**

Konungariket Sveriges regering och republiken Frankrikes regering,

som önskar ingå ett nytt avtal för att undvika dubbelbeskattning och förhindra skatteflykt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet,

har kommit överens om följande bestämmelser:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Def. i art. 4 p. 1

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

**Def. av "skatt",
jfr art. 24 p. 8 och
art. 27 p. 12**

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och på förmögenhet, som påförs för en avtalsslutande stats eller dess lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst och på förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas är:

Frankrike

a) beträffande Frankrike:

1) inkomstskatten;

2) bolagsskatten; och

3) den solidariska förmögenhetsskatten;

samt all källskatt, all förskottsskatt (précompte) och annan på lik-

1. Den franska texten finns i SFS 1991:673.

- ande sätt uttagen skatt, som anses utgöra skatt på inkomst eller på förmögenhet enligt punkt 2;
- (i det följande benämnda "fransk skatt");
- Sverige**
- b) beträffande Sverige:
- 1) den statliga inkomstskatten, sjömansskatten och kupongskatten däri inbegripna;
 - 2) ersättningsskatten;
 - 3) utskiftningsskatten;
 - 4) fastighetsskatten;
 - 5) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar;
 - 6) den kommunala inkomstskatten; och
 - 7) den statliga förmögenhetsskatten;
- (i det följande benämnd "svensk skatt").
- "Nya" skatter**
4. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som anges i punkt 3 i denna artikel, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna¹. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:
- Def. av "Frankrike"**
- a) 1) "Frankrike" åsyftar Republiken Frankrikes europeiska departement och departement på andra sidan havet däri inbegripet dess territorialvatten liksom de andra områden över vilka Frankrike i överensstämmelse med internationell rätt utövar suveräna rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten, i dennas underlag och ovanför denna befintliga vattentillgångar;
- Def. av "Sverige", jfr p. 2 a anv. 53 § KL**
- 2) "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige och innefattar Sveriges territorium, dess territorialvatten liksom de andra områden över vilka Konungariket Sverige i överensstämmelse med internationell rätt utövar suveräna rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av havsbotten, i dennas underlag och ovanför denna befintliga vattentillgångar;
- Def. av "person"**
- b) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan person-sammanslutning;
- Def. av "bolag"**
- c) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas som juridisk person;

1. Se RÅ 1986 ref. 74 och prop. 1990/91:54 s. 288.

16 Avtalet

Def. av "företag i en avtalsslutande stat"

d) "företag i en avtalsslutande stat"¹ och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

Def. av "internationell trafik"

e) "internationell trafik" åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av företag som har sin verkliga ledning i en avtalsslutande stat utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten;

Def. av "behörig myndighet"

f) "behörig myndighet" åsyftar:
1) i Frankrike: ministern ansvarig för budgeten eller dennes befullmäktigade ombud;
2) i Sverige: finansministern eller dennes befullmäktigade ombud eller den myndighet åt vilken uppdragits att vara behörig myndighet enligt detta avtal.

Tolkningsregel

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Hemvist

Def. av "person med hemvist ..."

1. Vid tillämpningen av detta avtal förstås med uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet som är belägen där.

OBS prot.p. 1

Jfr art. 1

Dubbelt hemvist, fysisk person

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna², bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) Han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas;

1. Se RÅ 1991 not 228.

2. Se RÅ 1987 not 309.

**Dubbelt hemvist,
annan än fysisk
person**

c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i båda staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses personen i fråga ha hemvist i den avtalsslutande stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

**Definition,
jfr p. 3 anv.
53 § KL**

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet från vilken företagets verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

a) plats för företagsledning,

b) filial,

c) kontor,

d) fabrik,

e) verkstad, och

f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

**Byggnadsverk-
samhet m.m.**

3. Plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet utgör fast driftställe endast om verksamheten pågår mer än tolv månader.

Undantag

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företag tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företag tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget,

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art,

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet utslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a) — e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

Beroende representant

5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken punkt 6 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag — utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 — ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i punkt 4 och som — om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet — inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda punkt.

Oberoende representant

6. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

Närstående företag

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripen inkomst av lantbruk och skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Def. av "fast egendom"

2. Uttrycket "fast egendom" har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid tillhör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, byggnader, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång. Skepp och luftfartyg anses inte vara fast

Uthyrning m.m.	egendom. 3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst, som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller genom annan användning av fast egendom.
Fast egendom i näringsverksamhet	4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.
Aktie/andel i "fastighetsbolag"	5. När innehavet av aktier och andelar eller andra rättigheter i en juridisk person ger innehavaren rätt att nyttja fast egendom som är belägen i en avtalsslutande stat och som tillhör den juridiska personen, får inkomst som innehavaren erhåller på grund av direkt nyttjande, uthyrning eller varje annat brukande av sin nyttjanderätt beskattas i denna stat.
 Artikel 7 <i>Inkomst av rörelse</i>	
Def. 1 art. 3 p. 1 d	1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del därav som är hänförlig till det fasta driftstället.
OBS prot.p. 2, 3 och 4	
Inkomstberäkning	2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i punkt 3 föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.
OBS prot.p. 2, 3 och 4	
Avdrag	3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes. 4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, hindrar bestämmelserna i punkt 2 inte att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel. 5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för

20 Avtalet

företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående punkter bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomster som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artiklens till- lämplighet

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

Def. i art. 3 p. 1 e

OBS prot.p. 5 och 11

Containers

Verklig ledning ombord

Deltagande i pool etc.

Nedsättning av "la taxe professionnelle" och motsvarande

1. Inkomst genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning. Denna inkomst innefattar även inkomst med anknytning till denna verksamhet, särskilt inkomst som detta företag förvärvar genom nyttjande, underhåll eller ut-hyrning av containers för internationell transport av gods eller varor.

2. Om företag som bedriver sjöfart har sin verkliga ledning ombord på ett skepp, anses ledningen belägen i den avtalsslutande stat där skeppet har sin hemmahamn eller, om någon sådan hamn inte finns, i den avtalsslutande stat där skeppets redare har hemvist.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas även på inkomst som förvärvas genom deltagande i en grupp, en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

4. Ett företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik och vars verkliga ledning finns i Sverige erhåller, utan hinder av bestämmelserna i artikel 2, ex officio nedsättning av "la taxe professionnelle" som i Frankrike tas ut på grund av denna verksamhet. På samma sätt undantas ett företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik och vars verkliga ledning finns i Frankrike från samtliga skatter som motsvarar "la taxe professionnelle" och som i Sverige tas ut på grund av denna verksamhet.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

Jfr 43 § 1 mom. KL

1. I fall då
a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttages följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. I fall då inkomst, för vilken ett företag i en avtalsslutande stat beskattats i denna stat, även inräknas i inkomsten för ett företag i den andra avtalsslutande staten och beskattas i överensstämmelse därmed i denna andra stat samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, skall den andra staten genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten i denna stat om denna andra stat anser att justeringen är försvarlig. Vid sådan justering iakttas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

Def. i art. 3 p. 1 f

Artikel 10

Utdelning

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

Fysisk person 15%

2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till utdelningen får skatten inte överstiga 15 procent av utdelningens bruttobelopp. Sådan utdelning skall emellertid vara undantagen från beskattning i den stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, om den som har rätt till utdelningen är ett bolag (med undantag för personsammanslutning) som direkt eller indirekt behärskar minst 10 procent av det utbetalande bolagets kapital.

Bolag 0/15%

OBS prot.p. 6

Denna punkt berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

22 Avtalet

"Avoir fiscal"

OBS prot.p. 6

Personer som omfattas av p. 3 a

Undantag från p. 3 a

"Avoir fiscal" = utdelning Återbetalning av "précompte"

OBS prot.p. 6

"Précompte" = utdelning

Def. av "utdelning" enl. art. 10

Se även p. 3 d och p. 4 ovan

Undantag från p. 1–4

3. a) En person med hemvist i Sverige, som uppbär utdelning från ett bolag som har hemvist i Frankrike vilken utdelning skulle ge rätt till skattegottgörelse ("avoir fiscal") om den hade uppburits av en person med hemvist i Frankrike, har rätt till betalning från franska staten av ett belopp motsvarande denna skattegottgörelse ("avoir fiscal") under förutsättning att skatten sätts ned enligt punkt 2 i denna artikel.

b) Bestämmelserna i a i denna punkt tillämpas endast på en person med hemvist i Sverige som är

1) en fysisk person, eller

2) ett bolag som direkt eller indirekt äger mindre än 10 procent av kapitalet i det franska bolag som betalar utdelningen.

c) Bestämmelserna i a i denna punkt tillämpas inte om den som uppbär betalning från franska staten inte beskattas i Sverige för denna utdelning och betalning.

d) Sådan betalning som avses i a i denna punkt anses i sin helhet utgöra utdelning vid tillämpning av detta avtal.

4. En person med hemvist i Sverige som uppbär utdelning från ett bolag med hemvist i Frankrike och som inte har rätt till sådan betalning från franska staten som avses i punkt 3, har rätt till återbetalning av sådan till utdelningen hänförlig förskottsskatt (précompte) som, i förekommande fall, har erlagts av bolaget. Bestämmelserna i punkt 2 tillämpas på förskottsskattens bruttobelopp. Detta belopp anses utgöra utdelning vid tillämpning av bestämmelserna i avtalet.

5. Med uttrycket "utdelning" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra liknande bevis med rätt till andel i vinst, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst, som i den stat där det utdelande bolaget har hemvist, behandlas på samma sätt som utdelning enligt tillämplig lagstiftning vid tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

6. Bestämmelserna i punkterna 1–4 tillämpas inte, om den som har rätt till utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

Förbud mot extra-territoriell beskattning

7. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta utdelning som bolaget betalar, utom i den mån utdelningen betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

Artikel 11

Ränta

OBS prot.p. 6 och 7

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat, om personen i fråga har rätt till räntan.

Def. av "ränta" enl. art. 11

2. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper som utfärdats av staten och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripna agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

Undantag från p. 1

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte, om den som har rätt till räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas artikel 7 respektive artikel 14.

"Källregel"

4. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat om utbetalaren är en person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar räntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed den skuld uppkommit på vilken räntan betalas, och räntan belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses räntan härröra från den stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

Intressegemenskap

5. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat, om personen i fråga har rätt till royaltyn.

**Def. av "royalty"
enl. art. 12**

2. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som mottages såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biograffilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod samt för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

OBS prot.p. 8

**Undantag från
p. 1**

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte, om den som har rätt till royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fasta driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

"Källregel"

4. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat om utbetalaren är en person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fasta driftställe eller stadigvarande anordning med vilket eller vilken den rättighet eller egendom som gett upphov till royaltyn har verkligt samband och royaltyn belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses royaltyn härröra från den stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

Intressegemenskap

5. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn eller mellan dem båda och annan person royaltymbeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

*Realisationsvinst***Fast egendom**

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Aktie/andel i "fastighetsbolag"

2. Vinst på grund av överlåtelse av aktier, andelar eller andra rättigheter i bolag eller juridisk person vars tillgångar huvudsakligen består av fast egendom eller rättigheter som sammanhänger med sådan egendom, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen när dessa vinster, enligt lagstiftningen i denna stat, beskattas på samma sätt som vinst på grund av avyttring av fast egendom. Vid tillämpning av denna bestämmelse skall inte sådan fast egendom beaktas som används i bolagets eller den juridiska personens industriella eller kommersiella verksamhet eller jordbruksverksamhet eller för utövandet av icke kommersiell yrkesverksamhet.

Aktie/andel; väsentligt innehav

3. Vinst på grund av avyttring av aktier, andelar eller andra rättigheter som utgör del av ett väsentligt innehav i bolag med hemvist i en avtalsslutande stat får beskattas i denna stat. "Väsentligt innehav" anses föreligga när överlåtaren ensam eller tillsammans med närstående personer, direkt eller indirekt, vid något tillfälle under den femårsperiod som närmast föregår försäljningstidpunkten har ägt aktier, andelar eller andra rättigheter vilka tillsammans ger rätt till minst 25 procent av bolagets vinst.

Def. av "väsentligt innehav"**OBS p. 1 i tilläggsavtalet****Lös egendom i fast driftställe m.m.**

4. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller i samband med

26 Avtalet

**Skepp, luftfartyg
och containers
OBS prot.p. 5
och 11**

Övrig egendom

**Tillgång efter
utflyttning**

**Jfr 53 § 1 mom. a
KL och 6 § 1 mom.
a SIL**

överlåtelse av hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

5. Vinst på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp eller luftfartyg, eller av containers som omfattas av artikel 8 punkt 1, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

6. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i punkterna 1–5 beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

7. Bestämmelserna i punkt 6 inverkar inte på Sveriges rätt att beskatta vinst på grund av avyttring av tillgång som överlåtits av fysisk person som är svensk medborgare utan att ha franskt medborgarskap och som har hemvist i Frankrike vid tidpunkten för överlåtelsen om denna person har haft hemvist i Sverige under minst fem år under loppet av de sju år som närmast föregått året för överlåtelsen.

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om han inte i den andra avtalsslutande staten har stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten. Om han har sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till denna stadigvarande anordning.

**Stadigvarande
anordning**

**Exempel på "fritt
yrke"**

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18 och 19 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

OBS prot.p. 9

**Undantag från
p. 1;**

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalsslutande staten endast i den förstnämnda staten, om:

183-dagarsregeln

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en sammanhängande tolvmånadersperiod, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i den andra staten.

**Undantag från
p. 1 och 2;**

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete, som utförs ombord på skepp eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

Ombordanställda

Artikel 16

Styrelseledamöter

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionartist eller musiker, eller av idrottsman, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som artist eller idrottsman utövar i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrottsmannen själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottsmannen utövar verksamheten.

**Undantag från
p. 1**

3. I fall då artist eller idrottsman med hemvist i en avtalsslutande stat i denna egenskap förvärfvar inkomst genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten och denna verksamhet finansieras huvudsakligen av allmänna medel av den förstnämnda

28 Avtalet

Undantag från p. 2	<p>staten eller en av dess regionala sammanslutningar eller offentligrättsliga juridiska personer, beskattas inkomsten, utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, endast i den förstnämnda staten.</p> <p>4. Inkomst genom personlig verksamhet, som artist eller idrottsman utövar i denna egenskap i en avtalsslutande stat vilken inkomst inte tillfaller artisten eller idrottsmannen själv utan annan person, beskattas, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, endast i den andra avtalsslutande staten om denna andra person huvudsakligen finansieras av allmänna medel av den andra staten eller av en av dess regionala sammanslutningar eller offentligrättsliga juridiska personer.</p>
Pension m.m.; tidigare anställning	<p>Artikel 18 <i>Pensioner</i></p> <p>Om inte bestämmelserna i artikel 19 punkt 2 föranleder annat, beskattas pension och annan liknande ersättning som med anledning av tidigare anställning betalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat endast i denna stat.</p>
Lön m.m. OBS prot.p. 11	<p>Artikel 19 <i>Offentlig tjänst</i></p> <p>1. a) Ersättning, med undantag för pension, som betalas av en avtalsslutande stat, dess lokala myndigheter eller dess offentligrättsliga juridiska personer till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, dess lokala myndigheters eller dess offentligrättsliga juridiska personers tjänst, beskattas endast i denna stat.</p>
Undantag från p. 1 a; lokalanställd	<p>b) Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten om arbetet utförs i denna stat och personen i fråga har hemvist i denna stat och är medborgare i denna stat utan att samtidigt vara medborgare i den förstnämnda staten.</p>
Undervisning	<p>c) Bestämmelserna i a och b är även tillämpliga på ersättningar till personer som undervisar i en institution belägen i en avtalsslutande stat om medlen till denna institution härrör helt eller delvis från den andra staten eller från en lokal myndighet eller en offentligrättslig juridisk person i denna andra stat.</p>
Undantag från p. 1 b	<p>d) Bestämmelserna i b tillämpas inte på ersättningar till personal vid någon av de avtalsslutande staternas diplomatiska beskickningar eller lönade konsulat.</p>

Pension

OBS prot.p. 11

2. a) Pension som betalas av, eller från fonder inrättade av, en avtalsslutande stat, dess lokala myndigheter eller dess offentligrättsliga juridiska personer till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, dess lokala myndigheters eller dess offentligrättsliga juridiska personers tjänst, beskattas endast i denna stat.

Undantag från p. 2 a

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten om personen i fråga har hemvist och är medborgare i denna stat.

Undantag från p. 1 och 2

3. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 tillämpas på ersättning och pension som betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat eller dess lokala myndigheter eller offentligrättsliga juridiska personer.

Artikel 20

Studerande

"Understöd" från annan stat

Studerande eller affärspraktikant, som har eller omedelbart före vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller utbildning, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat.

Artikel 21

Annan inkomst

Undantag från p. 1

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte på inkomst, med undantag för inkomst av sådan fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2, om mottagaren av inkomsten har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

30 Avtalet

Artikel 22

Förmögenhet

Fast egendom

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom som avses i artikel 6, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och vilken är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Aktier/andelar i "fastighetsbolag"

2. Förmögenhet bestående av aktier, andelar eller andra rättigheter i bolag eller juridisk person vars tillgångar huvudsakligen består av fast egendom eller rättigheter som sammanhänger med sådan egendom, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen. Vid tillämpning av denna bestämmelse skall inte sådana fastigheter beaktas vilka används i bolagets eller den juridiska personens industriella eller kommersiella verksamhet eller jordbruksverksamhet eller för utövandet av icke kommersiell yrkesverksamhet.

Lös egendom i fast driftställe m.m.

3. Förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Aktie/andel; väsentligt innehav

4. Förmögenhet bestående av aktier, andelar eller andra rättigheter som utgör del av ett väsentligt innehav i bolag med hemvist i en avtalsslutande stat får beskattas i denna stat. "Väsentligt innehav" anses föreligga när innehavaren ensam eller tillsammans med närstående personer, direkt eller indirekt, förfogar över aktier, andelar eller andra rättigheter vilka tillsammans ger rätt till minst 25 procent av bolagets vinst.

Def. av "väsentligt innehav"

Skepp, luftfartyg OBS prot. p. 5

5. Förmögenhet bestående av skepp och luftfartyg som används i internationell trafik samt av lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp och luftfartyg eller sådana containers som avses i artikel 8 punkt 1 beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

Containers

Övrig förmögenhet

6. Alla andra slag av förmögenhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

	Artikel 23
	<i>Bestämmelser för undvikande av dubbelbeskattning</i>
Metodartikeln OBS prot.p. 3	Dubbelbeskattning undviks enligt följande:
Sverige	1. I fråga om Sverige:
Avräkning från inkomstskatt	a) Om en person med hemvist i Sverige uppbär inkomst, som enligt lagstiftningen i Frankrike och bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Frankrike, skall Sverige från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i Frankrike på dessa inkomster. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av inkomstskatten beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i Frankrike.
Spärrbeloppet	
Omvänd credit	b) Om en person med hemvist i Frankrike uppbär realisationsvinst för vilken skattskyldighet föreligger i Frankrike och i Sverige enligt bestämmelserna i artikel 13 punkt 7, skall Sverige från skatten på denna vinst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i Frankrike på samma vinst. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av inkomstskatten beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den vinst som får beskattas i Frankrike.
Spärrbeloppet	
Skattefrihet för utdelning	c) Utan hinder av bestämmelserna i a i denna punkt är utdelning från bolag med hemvist i Frankrike till bolag med hemvist i Sverige undantagen från svensk skatt i den mån utdelningen skulle ha varit undantagen från beskattning enligt svensk lagstiftning om båda bolagen hade varit svenska.
Alternativa villkor för utdelnings- skattefrihet	d) Bestämmelserna i c tillämpas endast: 1) om den vinst av vilken utdelningen betalas har underkastats allmän bolagsskatt i Frankrike eller en skatt jämförbar med svensk skatt i Frankrike eller någon annanstans; eller 2) om den utdelning som betalas av ett bolag med hemvist i Frankrike uteslutande eller så gott som uteslutande består av utdelning som detta bolag erhållit på grund av innehav av aktier, andelar eller andra rättigheter i ett bolag med hemvist i tredje stat och som skulle ha varit undantagen från svensk skatt om aktierna, andelarna eller de andra rättigheterna på grund av vilka utdelningen betalas hade innehafts direkt av bolaget med hemvist i Sverige.
Allmän bolags- skatt på bakom- liggande vinst	Vid tillämpning av bestämmelserna i 1 anses den vinst av vilken utdelningen betalas underkastad allmän bolagsskatt om den är underkastad fransk skatt på realisationsvinst eller en skatt jämförbar med skatten på realisationsvinst.
Bestämmelserna i d är tillämpliga	e) Bestämmelserna i d tillämpas endast under förutsättning att liknande bestämmelser tillämpas på samma gång i förhållande till Belgien och Nederländerna i kraft av svensk lagstiftning eller ett skatteavtal mellan Sverige och dessa stater.

Avräkning från förmögenhetsskatt	f) Om en person med hemvist i Sverige innehar förmögenhet som i enlighet med lagstiftningen i Frankrike och bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Frankrike, skall Sverige från skatten på denna persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i Frankrike. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i Frankrike.
Spärrbeloppet	
Exempt, inkomst och förmögenhet	g) Om en person med hemvist i Sverige uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i artikel 8 punkt 1, artikel 13 punkt 5, artikel 19 punkterna 1 och 2 eller artikel 22 punkt 5 beskattas endast i Frankrike undantas dessa inkomster eller denna förmögenhet från beskattning i Sverige men Sverige får vid fastställandet av skatten på denna persons övriga inkomst eller förmögenhet tillämpa den skattesats som skulle ha tillämpats om de undantagna inkomsterna eller den undantagna förmögenheten inte hade skattebefriats.
Progressionsförbehåll	
Se 3 § lagen	
Frankrike	2. I fråga om Frankrike:
Alternativ exempt	a) Inkomster som härrör från Sverige och som får beskattas eller beskattas endast i denna stat enligt detta avtal, skall tas med i beskattningsunderlaget vid beräkning av fransk skatt när inkomsttagaren har hemvist i Frankrike och inkomsterna inte är undantagna från bolagsskatt vid tillämpning av fransk lagstiftning. I sådant fall är den svenska skatten inte avdragsgill från dessa inkomster utan inkomsttagaren har rätt till en skatteavräkning från den franska skatten. Det belopp som får avräknas motsvarar:
Avräkning från inkomstskatt	1) för samtliga inkomster utom de som avses i 2 nedan, ett belopp motsvarande den franska skatten på dessa inkomster;
Alternativ exempt	2) för inkomster som avses i artikel 10 punkt 2, artikel 13 punkterna 1, 2 och 3, artikel 15 punkt 3, artikel 16 och artikel 17 punkterna 1 och 2, ett belopp motsvarande den skatt som betalats i Sverige i enlighet med bestämmelserna i dessa artiklar; avräkningsbeloppet får dock inte i något fall överstiga den franska skatten på dessa inkomster.
OBS prot.p. 10	
Spärrbeloppet	
Avräkning från förmögenhetsskatt	b) En person med hemvist i Frankrike som innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i artikel 22 punkterna 1, 2, 3 och 4 får beskattas i Sverige beskattas även i Frankrike för denna förmögenhet. Från den franska skatten medges avräkning med ett belopp motsvarande den svenska skatten som betalats enligt bestämmelserna i nämnda artikel. Detta belopp får inte överstiga den franska skatten som hänför sig till denna förmögenhet.
Spärrbeloppet	

Artikel 24

*Förbud mot diskriminering***Medborgarskap****OBS p. 2 i tilläggsavtalet**

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad¹, därvid skall hemvistet särskilt beaktas. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Def. av "medborgare"

2. Uttrycket "medborgare" åsyftar:

- a) fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat;
- b) juridisk person och annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat.

Fast driftställe**Jfr 6 § 1 mom. 1 st. c SFL**

3. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den egna staten.

Kostnadsavdrag

4. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 punkt 1, artikel 11 punkt 5 eller artikel 12 punkt 5 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

Franskt ägande av svenskt företag (och omvänt)

5. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den

1. Se RÅ 1986 not 785 och RÅ 1988 ref. 154.

beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat¹.

Pensionspremier

6. Premier, som betalas av eller för en fysisk person som har hemvist i en avtalsslutande stat eller som tillfälligtvis vistas i denna stat, till en pensionsanstalt som erkänts för beskattningsändamål av behörig myndighet i den andra avtalsslutande staten i vilken denna person tidigare hade hemvist, behandlas, efter överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna, vid beskattningen på samma sätt som premier vilka betalats till en pensionsanstalt som erkänts för beskattningsändamål i den förstnämnda staten.

RSV behörig myndighet, se 4 § lagen

Skattebefrielse för staten, lokala myndigheter etc.

7. Efter överenskommelse i varje enskilt fall mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna medges den andra avtalsslutande staten, dess lokala myndigheter eller dess offentligrättsliga juridiska personer som inte bedriver rörelse eller kommersiell verksamhet befrielse och andra skattemässiga fördelar beträffande vinst på samma villkor, som enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat ges till förmån för denna stat, dess lokala myndigheter eller dess offentligrättsliga juridiska personer av samma eller likartat slag.

Artikeln tillämplig på alla skatter

8. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 25

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

Beskattning i strid med avtalet

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller om fråga är om tillämpning av artikel 24 punkt 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Saken skall framläggas inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

Def. i art. 3 p. f

Överenskommelse i enskilda fall

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse

1. Se t.ex. RÅ 1987 ref. 158.

Generella överenskommelser m.m.

med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet.

De behöriga myndigheterna kan särskilt överlägga med varandra i syfte att komma överens om:

a) samma fördelning i de båda avtalsslutande staterna av vinst hänförlig till ett fast driftställe beläget i en avtalsslutande stat som tillhör ett företag i den andra avtalsslutande staten;

b) samma fördelning av inkomst mellan en person med hemvist i en avtalsslutande stat och person med hemvist i den andra avtalsslutande staten som har sådan intressegemenskap med denne som avses i artikel 9.

De kan även överlägga i syfte att undvika dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom en kommission som består av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

5. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan genom en ömsesidig överenskommelse reglera villkoren för tillämpning av avtalet. De kan särskilt föreskriva de åtgärder vilka personer med hemvist i en avtalsslutande stat skall vidta för att erhålla sådan befrielse eller nedsättning eller andra skattemässiga fördelar i den andra avtalsslutande staten som föreskrivits i avtalet. Dessa åtgärder kan innefatta företeende av ett intyg om hemvist som särskilt utvisar vilket inkomstslag eller slag av förmögenhet eller inkomstbelopp eller förmögenhetsvärde som det är fråga om och som innefattar intyg från skattemyndigheterna i den förstnämnda staten.

36 Avtalet

Artikel 26

Utbyte av upplysningar

RSV behörig myndighet

Jfr lag (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden, prop. 1989/90:14

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av detta avtal i den mån beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1. Upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripna domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som omfattas av avtalet eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter. Dessa personer eller myndigheter skall använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden.

Integritetsskydd

2. Bestämmelserna i punkt 1 anses inte i något fall medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

3. Utbyte av upplysningar skall ske ex officio eller på begäran i fråga om konkreta fall. De behöriga myndigheterna i de båda avtalsslutande staterna skall överlägga för att fastställa en förteckning över de upplysningar som skall lämnas ex officio.

Artikel 27

Bistånd med handräckning

Jfr lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden

1. Efter framställning av den ansökande staten skall den anmodade staten, om inte bestämmelserna i punkterna 7 och 9 föranleder annat, vidta nödvändiga åtgärder för att driva in den förstnämnda statens skattefordringar som om de vore dess egna.

Exekutionstitel	2. Bestämmelserna i punkt 1 gäller endast sådan skattefordran beträffande vilken finns en i den ansökande staten giltig verkställighetstitel och, såvida inte de behöriga myndigheterna i fråga kommit överens om annat, som inte är tvistig.
Dödsbo	3. Skyldigheten att ge handräckning vid indrivning av skattefordran som avser avliden person eller dennes dödsbo är begränsad till dödsboets värde respektive värdet av dödsbodelägarnas andelar av dödsboet, beroende på om indrivningen av fordran skall riktas mot dödsboet eller dess delägare.
Säkringsåtgärder	4. Efter framställning av den ansökande staten skall den anmodade staten vidta åtgärder för att säkerställa indrivning av skatt, även om skattefordran har överklagats eller om ingen verkställighetstitel ännu föreligger.
Handlingar som skall fogas till framställan	5. Till framställning om handräckning skall fogas: a) en försäkran som preciserar arten av skattefordran och, i det fall då framställningen avser indrivning, att villkoren enligt punkt 2 är uppfyllda, b) en officiell kopia av den i den ansökande staten giltiga verkställighetstiteln, och c) de övriga handlingar som behövs för indrivning eller säkringsåtgärder.
Godkännande etc. av exekutionstiteln	6. En verkställighetstitel som är giltig i den ansökande staten skall vid behov och i enlighet med de bestämmelser som gäller i den anmodade staten snarast möjligt efter det att framställningen har inkommit godkännas, erkännas, kompletteras eller ersättas med en verkställighetstitel som är giltig i den senare staten.
Preskription	7. I frågor som gäller tidsfrist efter vilken skattefordran inte kan verkställas skall den ansökande statens lagstiftning tillämpas. Framställning om handräckning skall innehålla detaljerade uppgifter om sådan tidsfrist.
Preskriptionsavbrott, jfr prop. 1989/90:14 s. 77	8. Indrivningsåtgärder, som vidtas av den anmodade staten efter framställning om handräckning och som enligt lagstiftningen i denna stat uppskjuter eller avbryter tidsfrist som avses i punkt 7 skall också ha denna verkan vid tillämpningen av lagstiftningen i den ansökande staten. Den anmodade staten skall underrätta den ansökande staten i de fall att sådana åtgärder vidtas.
Ingen förmånsrätt	9. Under inga förhållanden är den anmodade staten skyldig att bifalla en handräckningsframställning som gjorts mer än 15 år efter den dag då den ursprungliga verkställighetstiteln är daterad. 10. Skattefordran för vilken handräckning för indrivning lämnas åtnjuter inte i den anmodade staten någon sådan särskild förmånsrätt som tillkommer denna stats skattefordringar även om vid indrivningen tillämpas samma förfarande som är tillämpligt vid indrivningen av dess egna skattefordringar.

38 Avtalet

Anstånd med betalning, delbetalningar

11. Den anmodade staten får bevilja anstånd med betalningen eller medge att denna sker genom delbetalningar, när detta är tillåtet under liknande omständigheter enligt lagstiftning eller administrativ praxis i den anmodade staten.

Mervärdeskatt omfattas

12. Ovannämnda handräckningsåtgärder tillämpas på indrivning av de skatter som omfattas av detta avtal och mervärdeskatt.

Artikel 28

Diplomatiska och konsulära befattningshavare

Se lag (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

1. Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen, som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlem av diplomatisk beskickning, sådan medlems enskilda tjänare samt medlem av konsulat eller av ständigt representation vid internationell organisation.

Bestämmande av hemvist

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 4 skall fysisk person som är medlem av en avtalsslutande stats diplomatiska beskickning, konsulat eller ständigt representation, vilken är belägen i den andra avtalsslutande staten eller i tredje stat, vid tillämpningen av avtalet anses ha hemvist i den sändande staten, under förutsättning att:

Jfr 69 och 70 §§ KL

a) han i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler, inte beskattas i den mottagande staten för inkomster som härrör från källor utanför denna stat eller för förmögenhet belägen utanför denna stat och att

b) han i den sändande staten beskattas för hela sin inkomst eller hela sin förmögenhet som person med hemvist i denna stat.

Avtalets tillämplighet i vissa fall

3. Avtalet tillämpas inte på internationell organisation, dess organ eller tjänstemän och inte heller på person, som är medlem av tredje stats diplomatiska beskickning, konsulat eller ständigt representation och som befinner sig i en avtalsslutande stat och som inte i någon av de avtalsslutande staterna behandlas som person med hemvist i fråga om beskattning av inkomst eller förmögenhet.

Artikel 29

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan antingen i sin helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta territorier på andra sidan havet eller andra utomeuropeiska områden som tillhör Frankrike såvida

där påförs skatter av i huvudsak likartat slag som de på vilka avtalet tillämpas. Sådan utvidgning gäller från den dag som kan anges och överenskommas mellan de avtalsslutande staterna genom noteväxling på diplomatisk väg eller på annat sätt i överensstämmelse med deras konstitutionella förfarande. Denna överenskommelse innefattar även de nödvändiga ändringar och villkor för tillämpning av avtalet i de territorier eller andra utomeuropeiska områden till vilka avtalet har utvidgats.

2. Om inte annat överenskommits mellan de avtalsslutande staterna, medför uppsägning av avtalet från en avtalsslutande stats sida enligt artikel 31 även att tillämpningen av avtalet upphör på sätt anges i nämnda artikel beträffande varje territorium eller utomeuropeiskt område till vilka avtalet har utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 30

Ikraftträdande

1. De avtalsslutande staterna skall underrätta varandra när de åtgärder vidtagits som krävs för att detta avtal skall träda i kraft. Avtalet träder i kraft den första dagen i andra månaden efter den dag då den sista underrättelsen tas emot.

2. Avtalets bestämmelser skall tillämpas första gången:

a) beträffande inkomstskatt, på inkomst som uppbärs under det kalenderår som följer närmast på det under vilket avtalet har trätt i kraft eller som är hänförlig till räkenskapsår som påbörjas under detta kalenderår;

b) beträffande övriga skatter, på skatter som tas ut på grund av händelse som inträffat den 1 januari som följer närmast efter tidpunkten för avtalets ikraftträdande eller senare.

3. Bestämmelserna i det mellan Sverige och Frankrike ingång-na avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter, vilket avtal tillsammans med de till avtalet hörande protokollen undertecknades i Paris den 24 december 1936 skall, liksom bestämmelserna i tilläggsprotokollen till detta avtal, upphöra att gälla beträffande de inkomster och den förmögenhet på vilka motsvarande bestämmelser i förevarande avtal skall tillämpas.

Avtalet trädde i kraft 1992-04-01

40 *Avtalet*

Artikel 31

Upphörande

**Kan sägas upp
tidigast under år
1992**

1. Detta avtal skall förbli i kraft utan tidsbegränsning. Vardera avtalsslutande staten kan dock på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse härom minst sex månader före utgången av ett kalenderår.

2. I händelse av sådan uppsägning tillämpas avtalet för sista gången:

a) beträffande inkomstskatt, på inkomst som uppburits under det kalenderår till vilket utgång uppsägningen har skett eller som är hänförlig till räkenskapsår som avslutats under detta år;

b) beträffande övriga skatter, på skatter som tas ut på grund av händelse som inträffat under loppet av det kalenderår under vilket uppsägning har skett.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Stockholm den 27 november 1990 i två exemplar på franska språket.

För Konungariket Sveriges regering

Sten Andersson

För Republiken Frankrikes regering

Philippe Louët

Protokoll

Vid undertecknande av avtalet mellan Konungariket Sveriges regering och Republiken Frankrikes regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra skatteflykt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, har undertecknade avtalat om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet.

Till art. 4 p. 1; def. av "person med hemvist ..."

Till art. 7 p. 1 och 2;

Inkomstberäkning;

- kontrakt

Vinstberäkning på koncernbasis

Till bl.a. art. 7 och 23

Till art. 7

"Claw back"

1. Uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" i artikel 4 punkt 1 innefattar denna stat, dess lokala myndigheter och dess, i denna stat belägna, offentligrättsliga juridiska personer.

2. När ett företag i en avtalsslutande stat säljer varor eller utövar verksamhet i den andra avtalsslutande staten från där beläget fasta driftställe skall, såvitt angår artikel 7 punkterna 1 och 2, detta fasta driftställes vinst inte beräknas på grundval av det totala beloppet som detta företag har erhållit utan endast på grundval av den ersättning som är hänförlig till den faktiska verksamhet som detta fasta driftställe utövat vid denna försäljning eller för denna verksamhet.

Då fråga är om kontrakt, särskilt kontrakt avseende utbildning, leverans, installation eller konstruktion av utrustning eller industriella, kommersiella eller vetenskapliga anläggningar eller offentliga arbeten, och då ett företag har ett fast driftställe i en avtalsslutande stat skall detta fasta driftställes vinst inte bestämmas på grundval av hela kontraktsumman utan endast på grundval av den del av kontraktet som faktiskt utförts av detta fasta driftställe. Vinst som är hänförlig till den del av kontraktet som utförts i den stat där den verkliga ledningen finns beskattas endast i denna stat.

3. Om lagstiftningen i en avtalsslutande stat tillåter bolag med hemvist i denna stat att bestämma sin skattepliktiga vinst genom en konsoliderad beräkning som särskilt innefattar resultatet i dotterbolag belägna i den andra avtalsslutande staten eller fasta driftställen belägna i denna andra stat, hindrar inte avtalets bestämmelser och i synnerhet inte artiklarna 7 och 23 tillämpningen av denna lagstiftning.

4. I det fall en avtalsslutande stat enligt sin lagstiftning bestämmer vinsten i företag med hemvist i denna stat genom att dra av underskott i dotterbolag belägna i den andra avtalsslutande staten eller fasta driftställen belägna i denna andra stat och genom att ta med senare vinster i dessa dotterbolag eller fasta driftställen intill ett belopp som motsvarar de avdragna underskotten, utgör inte avtalets bestämmelser något hinder för tillämpningen av denna lagstiftning.

Till art. 8, 13 och 22

SAS

Till art. 10 och 11

Investmentbolag och investeringsfonder

Till art. 11

Underkapitalisering

Till art. 12 p. 2

Tekniska tjänster m.m.

Avdrag för obligatoriska socialförsäkringsavgifter

Till art. 23 p. 2 a 2

Generell "subject to tax"-regel (ej utdelning)

5. Vid tillämpning av artiklarna 8, 13 och 22 anses det danska, norska och svenska luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) ha sin verkliga ledning i Sverige i fråga om den andel i konsortiet vilken innehas av AB Aerotransport (ABA), den svenske delägaren i Scandinavian Airlines System (SAS).

6. Vid tillämpning av artiklarna 10 och 11 kan bolag eller investeringsfonder som är belägna i en avtalsslutande stat och som inte i denna stat är underkastade beskattning med någon av de skatter som anges i artikel 2 punkt 3 a 1 eller 2 eller b 1, och som erhåller utdelning eller ränta som har sin källa i den andra avtalsslutande staten, kräva att erhålla hela nedsättningen av eller befrielsen från skatt eller andra fördelar enligt avtalet för den del av dessa inkomster som motsvaras av de andelar i bolaget eller fonden som innehas av personer med hemvist i den förstnämnda staten och som beskattas i dessa personers namn.

7. Utan hinder av övriga bestämmelser i avtalet kan en avtalsslutande stat begränsa tillämpningen av bestämmelserna i artikel 11 till den del av ett företags skulder som inte överstiger två gånger kapitalet i detta företag när intressegemenskap föreligger, direkt eller indirekt, antingen mellan gäldenären och fordringsägaren eller mellan var och en av dem och en annan person eller grupp av personer.

8. Ersättningar som betalas för tekniska tjänster, häri inbegripet analyser eller studier av vetenskaplig, geologisk eller teknisk natur för tekniskt arbete, häri inbegripet till detta arbete hänförliga ritningar, eller för konsulttjänster eller för övervakande verksamhet anses inte, såvitt angår artikel 12 punkt 2, som ersättningar för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

9. Obligatoriska socialförsäkringsavgifter som i enlighet med lagstiftningen i en avtalsslutande stat betalats eller burits av en fysisk person med hemvist i den andra avtalsslutande staten på lön eller annan liknande ersättning är avdragsgilla vid beskattningen i denna andra stat om inkomsten beskattas där.

10. Uttrycket "den skatt som betalats i Sverige" i artikel 23 punkt 2 a 2 avser den faktiska svenska skatt som erlagts enligt lagkraftvunnet beslut (som slutlig skatt) på dessa inkomster i enlighet med bestämmelserna i avtalet av person med hemvist i Frankrike som uppburit dessa inkomster.

11. Var och en av de avtalsslutande staterna behåller sin rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta andra inkomster än utdelning som förvärvas av personer med hemvist i denna stat när beskattningsrätten tillagts den andra avtalsslutande staten men denna andra stat inte tagit med dessa inkomster i beskattningsunderlaget.

Som skedde i Stockholm den 27 november 1990 i två exemplar
på det franska språket.

För Konungariket Sveriges regering
Sten Andersson

För Republiken Frankrikes regering
Philippe Louët

Tilläggsavtal**Till art. 13 p. 3****Koncerninterna
aktieöverlåtelse
m.m.**

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 13 punkt 3 i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Frankrike undertecknat den 27 november 1990 skall följande gälla. I fall då en person med hemvist i en avtalsslutande stat avyttrar aktier, andelar eller andra rättigheter som utgör del av ett väsentligt innehav i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten och uppskov med beskattningen av vinsten medges i den förstnämnda staten enligt särskilda bestämmelser om koncerninterna överlåtelse, överlåtelse i samband med fusion, fission eller annan omorganisation, beskattas vinsten endast i denna stat. Denna bestämmelse är dock endast tillämplig om transaktionen företas av seriösa ekonomiska skäl och inte huvudsakligen för att erhålla skattebefrielse enligt denna bestämmelse.

Till art. 24 p. 1

2. Vid tillämpningen av artikel 24 punkt 1 i avtalet anses en fysisk eller juridisk person, handelsbolag eller förening som har hemvist i en avtalsslutande stat inte vara underkastad samma förhållanden som en fysisk eller juridisk person, handelsbolag eller förening som har hemvist i den andra avtalsslutande staten. Detta gäller även i det fall den juridiska personen, handelsbolaget och föreningen vid tillämpningen av punkt 2 i angivna artikel betraktas som medborgare i den avtalsslutande stat i vilken personen har hemvist.

Tilläggsavtalet har ingåtts genom notväxling den 14 mars 1991 resp. den 18 mars 1991.

-
1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.
 2. Genom lagen upphävs kungörelsen (1972:433) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter.
 3. Den upphävda kungörelsen skall dock alljämt tillämpas till dess regeringen annorledes bestämmer.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

ERIK ÅSBRINK
(Finansdepartementet)

Prop. 1990/91:174
s. 40

Proposition om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike

1 Inledning

Historik

Nu gällande dubbelbeskattningsavtal med Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter undertecknades den 24 december 1936 och är det äldsta ännu gällande svenska inkomstskatteavtalet. Samma dag undertecknades också ett till avtalet fogat protokoll och ett slutprotokoll. Avtalet och protokollet godkändes av riksdagen och trädde i kraft den 1 januari 1938 (prop. 1937:73, BevU 3, SFS 1937:1003). Avtalet, protokollet och slutprotokollet har ändrats ett flertal gånger, senast genom ett tilläggsavtal den 19 september 1983 (prop. 1983/84:29). Avtalets och protokollets lydelse framgår av SFS 1972:433 jämförd med SFS 1984:798.

Det nu gällande avtalet är trots de ändringar som vidtagits starkt föråldrat och avviker såväl i systematik som beträffande materiellt innehåll från vad som numera är brukligt i svenska dubbelbeskattningsavtal. Från svensk sida togs därför initiativ till förhandlingar om ett nytt avtal. Den 14 mars 1990 paraferades ett på franska språket upprättat förslag till avtal. Förslaget har därefter översatts till svenska.

Avtalsförslaget remitterades till kammarrätterna i Göteborg och Jönköping samt till riksskatteverket. Remissinstanserna gjorde vissa påpekanden om avtalets materiella innehåll och framförde önskemål om att vissa bestämmelser skall kommenteras i propositionen. Efter förnyade förhandlingar, varvid remissinstansernas påpekanden kunde tillgodoses, undertecknades avtalet den 27 november 1990. Därefter har tilläggsavtalet, som utgör en integrerande del av avtalet, tillagts genom notväxling. Ett förslag till lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike har därefter upprättats inom finansdepartementet.

Prop. 1990/91:174
s. 41

2 Lagförslaget

Lagförslaget består dels av paragraferna 1—4, dels av en bilaga som innehåller den överenskomna avtalstexten. Här redovisas paragrafernas innehåll medan avtalets innehåll presenteras i avsnitt 4.

Lagen

I förslaget till lag föreskrivs att avtalet, det till avtalet hörande protokollet samt tilläggsavtalet skall såsom lag gälla här i landet (1 §). Vidare regleras där frågan om avtalets tillämplighet i förhållande till annan skattelag (2 §). Lagen innehåller också bestämmelser om att skatt i vissa fall då en här

**- progressions-
uppräknig**

bosatt person uppbär inkomst som enligt avtalet endast skall beskattas i Frankrike skall utgå med högre belopp än vad som annars följer av gällande bestämmelser (3 §). Slutligen föreskrivs att riksskatteverket bl.a. är behörig myndighet när det gäller att avgöra om premier som betalats till erkänd pensionsanstalt i Frankrike i vissa fall skall behandlas på samma sätt som premier till svensk erkänd pensionsanstalt (4 §).

Enligt artikel 30 i avtalet skall staterna underrätta varandra när de åtgärder vidtagits som krävs för att avtalet skall träda i kraft. Avtalet träder i kraft den första dagen i andra månaden efter den dag då den sista underrättelsen tas emot. Det är således inte möjligt att nu avgöra vid vilken tidpunkt avtalet kommer att träda i kraft. I förslaget till lag har därför föreskrivits att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

3 Skattelagstiftningen i Frankrike

Fysiska personer

Fysisk person som är bosatt i Frankrike beskattas i princip där för all inkomst oavsett varifrån den härrör. Vid bestämmande av om en person skall anses bosatt i Frankrike beaktas om personen vistas stadigvarande i Frankrike, om han under ett kalenderår huvudsakligen vistats där (mer än 183 dagar), om han där bedriver förvärvsverksamhet samt om han där har centrum för sina ekonomiska intressen. Giftna beskattas genom ett samordnat förfarande. Den gemensamma nettoinkomsten delas i två delar om makarna saknar barn. Har makarna barn delas nettoinkomsten i ytterligare en halv del för vart och ett av makarnas första två minderåriga barn samt i en hel andel för varje tillkommande minderårigt barn. Därefter beräknas skatten för en andel varefter den beräknade skatten multipliceras med antalet andelar. Den skattelättnad som uppnås genom detta beräkningssätt är dock när det gäller barnen begränsad till FRF 11 800 för varje halv andel. Från inkomst av tjänst medges förutom ett avdrag motsvarande 20 % av inkomsten (dock högst FRF 117 600) antingen ett standardiserat kostnadsavdrag med 10 % av inkomsten (dock högst FRF 64 870) eller avdrag för faktiska kostnader.

Skatten beräknas enligt en progressiv skatteskala. Inkomster upp till FRF 17 570 är skattefria. Lägsta skattesats är 5 % och högsta skattesats är 56,8 % och gäller för inkomster överstigande FRF 239 120.

Realisationsvinst vid försäljning av fast egendom beskattas men beskattningsunderlaget reduceras beroende på innehavstiden.

Prop. 1990/91:174
s. 42

Vinst vid försäljning av huvudsaklig bostad beskattas dock inte. Realisationsvinst vid avyttring av börsnoterade värdepapper beskattas med 16 % om vinsten per år överstiger FRF 288 400. Vinst vid överlåtelse av icke börsnoterade aktier beskattas också med en skattesats på 16 % om säljaren eller säljaren tillsammans med närstående innehaft mer än 25 % av bolagets aktiekapital vid något tillfälle under de fem år som närmast föregått försäljningen.

Förmögenhets-
skatt

I Frankrike utgår en förmögenhetsskatt på förmögenheter överstigande FRF 4 130 000. Lägsta skattesats är 0,5 % och högsta är 1,5 % och utgår på förmögenhet överstigande 40 milj. FRF.

Ej bosatt fysisk
person

Fysisk person som inte är bosatt i Frankrike beskattas för alla inkomster som härrör från Frankrike. Vissa speciella regler gäller vid beskattningen av sådan persons inkomst. Den totala inkomstskatt som skall erläggas av sådan person får inte understiga 25 % av inkomsten från Frankrikes fastland och från Korsika och inte 18 % av den inkomst som härrör från övriga franska områden. Inkomstskatt innehålls i form av källskatt när mottagaren inte är bosatt i Frankrike. Skattesatsen varierar beroende på inkomstslag. På utdelning och på ränta på värdepapper utgår skatt med 25 %, på ränta på lån utgör skatten med vissa undantag 45 % medan skatten på royalty uppgår till 33,33 %.

Bolagsbeskatt-
ningen

I Frankrike hemmahörande bolag, dvs. sådana som har bildats eller har sin verkliga ledning där, beskattas endast för rörelseinkomster som härrör från källa i Frankrike. Rörelseinkomster som härrör från utländsk källa beskattas inte i Frankrike om dessa inkomster inte rent faktiskt överförts till det i Frankrike hemmahörande bolaget. Undantag från denna regel gäller dock i fråga om dotterbolag i skatteparadis. Vidare kan bolag hemmahörande i Frankrike ansöka om att få upprätta en gemensam resultatberäkning med bolagets etablering i utlandet. Inkomster som härrör från passiva investeringar, t.ex. utdelning, ränta och royalty, beskattas däremot i princip oavsett om de härrör från källa i Frankrike eller i utlandet.

Bolagsskatten i Frankrike uppgår till 42 % såvitt avser utdelad vinst och till 37 % vad avser icke utdelad vinst. Vidare påförs bolagen en årlig garantiskatt. Denna skatt utgår i förhållande till det aktuella företagens omsättning och uppgår i det lägsta skiktet till FRF 5 000 (omsättning understigande FRF 1 000 000) och i det högsta skiktet till FRF 21 500 (omsättning överstigande FRF 10 000 000). I samband med att utdelning utbetalas har bolag även att erlagga en tilläggsskatt samt i vissa fall en kompletteringsskatt (se vidare nedan). Slutligen förekommer lokala näringskatter som tas ut efter varierande skattesatser och utgår på anläggningstill-

48 Propositioner m.m

gångarnas hyresvärde samt på företagens sammanlagda löneutbetalningar.

Ej hemmahörande bolag

Bolag som inte är hemmahörande i Frankrike beskattas där för inkomster som härrör från i Frankrike bedriven kvalificerande näringsverksamhet samt för sådana inkomster till vilka Frankrike erhållit beskattningsrätten i dubbelbeskattningsavtal. Kvalificerande näringsverksamhet anses föreligga bl.a. om verksamheten bedrivs från ett fast driftställe i Frankrike eller genom en där etablerad representant. För i Frankrike icke hemmahörande bolag tas bolagsskatt ut med 37 % och ytterligare 5 % tas ut i samband med att inkomsten inte längre disponeras av det franska företaget. Således kommer inkomster som härrör från verksamhet i Frankrike och som överförs till ett utländskt huvudkontor att ha underkastats fransk bolagsskatt med 42 %. Vidare har i Frankrike icke hemmahörande bolag att erlægga den årliga garantiskatten. Vinstmedel som överförs till det utländska huvudkontoret belastas därutöver med en källskatt om 25 %.

Prop. 1990/91:174 s. 43

"Avoir fiscal"

Frankrike har ett system enligt vilket mottagare av utdelning erhåller gottgörelse för bakomliggande bolagsskatt (avoir fiscal). Enligt detta system uppgår gottgörelsen för den bakomliggande bolagsskatten till 50 % av erhållen kontant utdelning. Detta innebär att aktieägaren får gottgörelse (vilken inräknas i den skattepliktiga inkomsten) för ca 70 % av den skatt som bolaget betalat. Såvida inte annat föreskrivs i dubbelbeskattningsavtal har endast i Frankrike oinskränkt skattskyldiga rätt till denna skattegottgörelse. Det franska gottgörelsesystemet innebär också att bolagen är skyldiga att erlægga kompletteringsskatt (précompte mobilier) om utdelningen betalas med inkomster som inte varit föremål för full bolagsbeskattning. Kompletteringsskatten tas för närvarande ut med 33 1/3 % av utdelat belopp.

"Précompte"

Realisationsvinster som uppkommit vid avyttring av tillgångar som innehafts kortare tid än två år (korta innehav) beskattas i allmänhet som vanlig inkomst. Realisationsvinster som uppkommer i samband med att avskrivningsbara tillgångar som innehafts i mer än två år (långa innehav) avyttras, beskattas efter en skattesats om 19 % till den del som försäljningspriset överstiger den ursprungliga anskaffningskostnaden samt, såvitt avser återförda värdeminskningsskatt, såsom vanlig inkomst. Vinster vid avyttring av icke avskrivningsbara tillgångar realisationsvinstbeskattas såsom långa innehav. Realisationsvinster vid avyttring av långa innehav av patent och know-how beskattas med en skattesats om 15 %.

"Koncernbeskattning"

Franska moderbolag, dvs. bolag som bildats i Frankrike och som innehar kvalificerade aktier vilka svarar mot minst 10 % av aktiekapitalet i det franska eller utländska dotterbolaget, får vid

	<p>inkomstbeskattningen göra avdrag med 95 % av den bruttoutdelning som erhållits från dotterbolag.</p>
Lagervärdering	<p>Lager värderas till det lägre av anskaffningskostnaden och marknadsvärdet. Värderingen skall därvid ske i enlighet med FIFO-metoden eller genomsnittskostnadsmetoden.</p>
Avskrivningar	<p>I allmänhet måste avskrivning ske i enlighet med den linjära metoden. Degressiv avskrivning är dock tillåten såvitt avser nya maskiner och utrustning samt i fråga om vissa andra tillgångar med en livslängd på minst tre år. När det gäller investeringar i anläggningstillgångar medges i vissa fall avskrivning med belopp som överstiger de normalt tillåtna årliga värdeminskingsavdragen. Detta gäller t.ex. för investeringar i anläggningstillgångar.</p>
Carry-forward	<p>De nettoförluster som uppkommer i en rörelse får utnyttjas under de närmast följande fem åren. Till den del förlusten i rörelsen är att hänföra till gjorda avskrivningar gäller dock ingen tidsgräns.</p>
Carry-back	<p>För företag gäller också att förluster som uppkommer under ett visst år får kvittas mot icke utdelade vinster hänförliga till de tre föregående åren.</p>
Prop. 1990/91:174 s. 44	<p>Franska bolag och deras till 95 % ägda franska dotterbolag får avge gemensam deklaration varvid de olika företagens resultat kan utjämnas. Väljer bolagen att avge en gemensam deklaration måste detta ske under fem år i följd. Efter medgivande från fransk skattemyndighet får ett franskt bolag och dess franska och utländska dotterbolag även i andra fall avge gemensam deklaration och utjämna vinster och förluster. Normalt krävs för detta att moderbolaget innehar minst 50 % av röstetalet i varje sådant dotterbolag. I vissa särskilda fall kan ett lägre innehav accepteras. Vidare äger franska bolag efter medgivande av skattemyndighet att i sin deklaration redovisa intäkter och kostnader i filialer i utlandet.</p>
"Tax incentives"	<p>I Frankrike finns ett antal skatterelaterade förmåner att tillgå (accelererad avskrivning vad avser industri- och affärsbyggnader samt frihet från bolagsskatt) och också utvecklingsbidrag för att uppmuntra till investeringar i mindre utvecklade områden. I syfte att uppmuntra rekapisering av franska bolag medges under vissa förhållanden och med vissa begränsningar bolag avdrag för lämnad utdelning. Som förutsättning för att sådant avdrag skall medges gäller att utdelningen skall hänföra sig till nytt aktiekapital som inbetalats i kontanter. Avdraget uppgår för närvarande till 53,4 % av utdelningen och får ske under 10, 8 eller 6 år om kapitaltillskottet skett under 1988, 1989 resp. 1990. Avdraget medges inte i den mån utdelningen betalats till ett franskt eller utländskt moderbolag vilket inte har att erlægga fransk bolagsskatt på utdelningen. Nybildade bolag som bedriver hantverksrörelse eller annan</p>

rörelse av kommersiell eller industriell natur och som inte är närstående till ett redan existerande företag är befriade från bolagsskatt under de två första verksamhetsåren. Under de därefter följande tre åren medges delvis befrielse med 75, 50 resp. 25 % av bolagsskatten. Bolag som bildats under 1988–1992 och som bedriver all sin verksamhet på Korsika kan medges skattebefrielse för de åtta första verksamhetsåren. Därutöver medges skatteförmåner i form av frihet från bolagsskatt under en tioårsperiod inom vissa angivna krisdrabbade områden (Dunkerque, La Ciotat, La Seyne samt de utomeuropeiska departementen). Slutligen kan s.k. internationella huvudkontor som har företagsledning, kontrollerande eller koordinerande funktioner och som lokaliserats till vissa angivna områden väljas att bli beskattade med den normala bolagsskatten beräknad på en bas som utgörs av en andel (vanligen 8–10 %) av huvudkontorets kostnader.

Bolag erlägger ingen förmögenhetsskatt.

4 Avtalets innehåll

OECD:s modell- avtal förebild

Avtalet är baserat på det modellavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) rekommenderat för dubbelbeskattningsavtal. En rad avvikelser förekommer dock beroende på staternas lagstiftningar och avtalspolicy. I den följande redovisningen behandlas särskilt avvikelserna från modellavtalet och också de ändringar som gjorts i förhållande till gällande avtal.

Prop. 1990/91:174 s. 45

Personer som om- fattas av avtalet

4.1 Avtalets tillämpningsområde

Art. 1 anger vilka personer som omfattas av avtalet. Bestämmelsen överensstämmer med motsvarande bestämmelse i OECDs modellavtal och anger att avtalet tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna. I art. 4 punkt 1 anges vad som vid tillämpningen av avtalet avses med "person med hemvist i en avtalsslutande stat". Såsom framgår av denna bestämmelse är således avtalet endast tillämpligt på personer som enligt den interna lagstiftningen i en av de avtalsslutande staterna eller i båda är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Av bestämmelsen framgår också att fråga skall vara om oinskränkt skattskyldighet och gäller inte beträffande den som är skattskyldig endast för inkomst från källa i staten i fråga eller för förmögenhet som är där belägen. Avtalet är således endast

Staten, lokala myndigheter m.fl. omfattas

tillämpligt på person som på grund av någon av de angivna omständigheterna är oinskränkt skattskyldig i en eller i båda staterna. I *punkt 1* i protokollet har angivits att uttrycket "person med hemvist i en avtalslutande stat" innefattar denna stat, dess lokala myndigheter och dess i denna stat belägna offentligrättsliga personer. Bestämmelsen möjliggör för t.ex. de svenska AP-fonderna att erhålla skattenedsättning enligt avtalet.

Art. 2 upptar de skatter på vilka avtalet är tillämpligt.

4.2 Definitioner m.m.

Art. 3 innehåller definitioner av vissa uttryck som förekommer i avtalet. Artikelns överensstämmer med motsvarande artikel i OECDs modellavtal men innehåller dessutom en definition av uttrycket "Frankrike" resp. en av uttrycket "Sverige".

Såsom framgår av definitionerna tillämpas avtalet även beträffande Frankrikes departement på andra sidan havet, dvs. Guadelope, Guyana, Martinique och Réunion. Avtalet tillämpas också på verksamhet som bedrivs på resp. stats kontinentalsockel [jfr punkt 2 a av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen (1928:370), KL].

RSV:s kommentar

För förståelsen av de i punkt 1 d definierade uttrycken "företag i en avtalslutande stat" och "företag i annan avtalslutande stat" är RÅ 1991 not 228 av intresse. I detta avgörande sägs nämligen att uttrycket "ett företag" innefattar fysisk eller juridisk person som bedriver rörelse. Detta innebär att om en fysisk person med hemvist i Sverige bedriver rörelse i Frankrike så är denna fysiska person vid tillämpningen av avtalet att anse som "ett företag i Sverige".

Prop. 1992/93:177 s. 51, skatteavtalet med Estland

Tolkning av avtal

När det gäller tolkning av dubbelbeskattningsavtal och då bl.a. den i art. 3 punkt 2 intagna bestämmelsen får jag hänvisa till vad som anförts i propositionen om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna (prop. 1989/90:33 s. 42 ff., se även Riksskatteverkets Handledning för internationell beskattning och Sveriges bidrag till IFA-kongressen i Florens i oktober 1993, jfr även avsnitt 4.5.3). Här skall endast framhållas att Wienkonventionen om traktaträtten tar sikte på att vid tvist mellan parterna om avtalets innebörd tolka parternas, dvs. staternas, avsikt med en bestämmelse i ett visst avtal och inte — beträffande dubbelbeskattningsavtal — att reglera förhållandet mellan skattskyldiga och staten. Dubbelbeskattningsavtalen skall i princip tolkas som annan svensk skattelagstiftning, dvs. enligt sin ordalydelse och med stöd av offentliga förarbeten.

Prop. 1990/91:174 s. 45

Såsom tidigare nämnts anges i *art. 4* vad som vid tillämpningen av avtalet förstås med "person med hemvist i en avtalslutande

Hemvistreglerna

**Uttrycken "bosatt"
och "hemvist"**

**Prop. 1990/91:174
s. 46**

Dubbelt hemvist

RSV:s kommentar

stat". Det bör observeras att reglerna i art. 4 i avtalet inte har betydelse för var en person skall anses bosatt enligt interna skatteförfattningar utan reglerar endast frågan om hemvist vid tillämpning av avtalet. Avtalets hemvistregler saknar således betydelse då det gäller att avgöra huruvida utdelning skall beskattas enligt bestämmelserna i kupongskattelagen (1970:624) eller lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, SIL. Reglerna om bosättning i de avtalsslutande staternas interna skattelagstiftningar inverkar däremot på avtalets hemvistbegrepp eftersom frågan var en fysisk eller juridisk person vid tillämpningen av avtalet skall anses ha hemvist i första hand avgörs med ledning av intern lagstiftning i resp. stat (beträffande Sverige jfr 53 § KL och punkt 1 av anvisningarna till samma paragraf, 69 och 70 §§ samma lag samt 2 § 1 mom. andra stycket, 6, 17 och 18 §§ SIL). Art. 4 punkterna 2 och 3 reglerar fall av s.k. dubbel bosättning, dvs. fall där den skattskyldige enligt svenska regler för beskattning anses bosatt i Sverige och enligt reglerna för beskattning i Frankrike anses bosatt där. Vid tillämpningen av avtalet skall i sådant fall den skattskyldige anses ha hemvist endast i den avtalsslutande stat i vilken han har hemvist enligt nämnda avtalsbestämmelser. En person som anses bosatt såväl i Sverige som i Frankrike enligt resp. stats interna regler men som vid tillämpningen av avtalet anses ha hemvist i Frankrike skall således i fråga om de inkomster till vilka Sverige har beskattningsrätten enligt avtalet vid taxeringen i Sverige beskattas enligt de regler som gäller för här bosatta och är därvid berättigad erhålla t.ex. grundavdrag och allmänna avdrag.

Fast driftställe definieras i art. 5. Artikeln överensstämmer helt med motsvarande bestämmelser i OECDs modellavtal. Bestämmelserna om "fast driftställe" i svensk lagstiftning finns i punkt 3 av anvisningarna till 53 § KL. För att ett företag med hemvist i Frankrike skall kunna beskattas för inkomst av näringsverksamhet från fast driftställe i Sverige krävs att sådant fast driftställe föreligger såväl enligt bestämmelserna i KL som enligt avtalet.

Punkt 2 innehåller en uppräkningslista — på intet sätt uttömmande — av exempel som vart och ett kan utgöra fast driftställe. Dessa exempel måste emellertid ses mot bakgrund av den allmänna definitionen i punkt 1 av uttrycket "fast driftställe". De väsentliga kännetecknen på fast driftställe är att det finns en plats för affärsverksamhet, att denna plats är stadigvarande samt att företaget bedriver rörelse från denna plats. För att t.ex. en filial skall anses som fast driftställe måste alltså de i punkt 1 uppställda villkoren vara uppfyllda.

Prop. 1990/91:174
s. 46

4.3 Avtalets beskattningsregler

Art. 6–22 innehåller avtalets regler om fördelning av beskattningsrätten. Avtalets uppdelning i olika inkomster har endast betydelse för tillämpningen av avtalet och således inte vid bestämmandet av till vilket inkomstslag eller till vilken förvärvskälla inkomsten skall hänföras enligt svensk skatterätt. Beskattningen i Sverige av viss inkomst sker enligt svenska regler. Har rätten att beskatta viss inkomst eller tillgång inskränkts genom avtalet måste dock denna begränsning iaktas. Även om en inkomst enligt avtalet undantagits från beskattning i Sverige kan den komma att påverka storleken av skatten som tas ut på övriga inkomster (jfr art. 23 punkt 1 g och 3 § i den föreslagna lagen). I de fall en inkomst eller tillgång "får beskattas" i en avtalsslutande stat enligt bestämmelserna i art. 6–22 innebär detta inte att den andra staten fråntagits rätten att beskatta inkomsten eller tillgången i fråga. Beskattning får även ske i den andra staten om så kan ske enligt dess interna beskattningsregler, men denna stat måste i så fall undanröja den dubbelbeskattning som då kan uppkomma. Hur detta genomförs regleras i art. 23.

Uttrycket "får beskattas"

Fast egendom

"Byggnader"

Inkomst av fast egendom får enligt *art. 6* beskattas i den stat där egendomen är belägen. Art. 6 punkterna 1–4 överensstämmer med motsvarande bestämmelser i OECDs modellavtal, bortsett från att definitionen av fast egendom, i motsats till OECD-definitionen, uttryckligen omfattar även "byggnader". Bakgrunden till detta är att byggnad enligt svensk rätt i vissa fall är lös egendom. Vid tillämpningen av avtalet anses alltid byggnad som fast egendom och inkomst av sådan byggnad får beskattas här om byggnaden finns i Sverige även om inkomsttagaren har hemvist i Frankrike. Definitionen av fast egendom får betydelse också för tillämpningen av art. 13 (Realisationsvinst) resp. art. 22 (Förmögenhet). Punkt 5 saknar motsvarighet i såväl OECDs modellavtal som gällande avtal. Bestämmelsen innebär att, i de fall då innehav av aktier eller andra andelar i bolag ger innehavaren rätt att nyttja fast egendom som tillhör bolaget, de förmåner som innehavaren erhåller genom eget nyttjande av den fasta egendomen eller genom uthyrning eller annan form av användning av nyttjanderätten, får beskattas i den stat där den fasta egendomen är belägen. Motsvarande bestämmelser finns i art. 6 punkt 4 i det nordiska dubbelbeskattningsavtalet (SFS 1989:933). Royalty från fast egendom eller för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralfyndighet, källa eller annan naturtillgång behandlas också som inkomst av fast egendom vid tillämpningen av avtalet. Annan royalty beskattas enligt art. 12.

Prop. 1990/91:174
s. 47

Aktie/andel i "fastighetsbolag"

Royalty från fast egendom etc.

RSV:s kommentar

Som framgår av artikel 6 punkt 1 är bestämmelserna i denna artikel endast tillämpliga då den fasta egendomen är belägen i en avtalsslutande stat och ägaren har hemvist i den andra avtalsslutande staten. Om den fasta egendomen är belägen i den stat där ägaren har hemvist eller i tredje stat är inte denna artikel utan artikel 21 (annan inkomst) tillämplig.

**Prop. 1990/91:174
s. 47**

Inkomst av rörelse

Art. 7 innehåller regler om beskattning av rörelseinkomst. Sådan inkomst beskattas enligt huvudregeln i punkt 1 endast i den stat där företaget är hemmahörande. Om företaget bedriver rörelse från fast driftställe i den andra staten, får inkomst som är hänförlig till driftstället beskattas i denna stat. Bestämmelserna i artikeln är identiska med motsvarande bestämmelser i OECDs modellavtal.

RSV:s kommentar

Begreppet "inkomst av rörelse" i denna artikel överensstämmer inte med begreppet "inkomst av näringsverksamhet" i intern rätt. Som framgår av punkt 7 är inte denna artikel tillämplig på inkomster som behandlas särskilt i andra artiklar. Om t.ex. ett svenskt AB erhåller utdelning, ränta, royalty eller reavinst från Frankrike är inte denna artikel tillämplig på dessa inkomster. Vid beskattningen i Sverige utgör dock dessa inkomster inkomst av näringsverksamhet.

**Prop. 1990/91:174
s. 47**

I punkterna 2–4 i protokollet till avtalet behandlas vissa speciella frågor. Enligt punkt 2, första stycket i protokollet får den vinst som beskattas hos fast driftställe inte beräknas på grundval av en proportionering av företagets totala vinst utan endast på grundval av de inkomster som är hänförliga till det fasta driftställets verksamhet. Bestämmelsen är ett uttryck för den s.k. armlängdsprincipen, att det fasta driftställets vinst skall beräknas som om driftstället var ett fristående och oberoende företag. I punkt 2 andra stycket i protokollet behandlas situationen då ett företag med hemvist i en stat har ett fast driftställe i den andra staten och företaget har slutit ett kontrakt avseende t.ex. utbildning, leverans, installation eller konstruktion av utrustning eller industriella, kommersiella eller vetenskapliga anläggningar. I många länder förekommer att driftställets vinst i en sådan situation beräknas på grundval av hela kontraktssumman. Här slås nu fast att vinsten inte får beräknas på detta sätt utan att beräkningen skall grundas endast på den del av kontraktsåtagandet som faktiskt utförs av det fasta driftstället.

**Vinstberäkning på
koncernbasis**

Enligt punkt 3 i protokollet utgör avtalet inget hinder mot att vinsten för ett företag i en avtalsslutande stat beräknas på koncernbasis, dvs. att vid vinstberäkningen hos företaget inkluderas även resultatet i dotterbolag eller fasta driftställen i den andra staten.

"Claw back"

I många stater medges avdrag för underskott som uppkommit i dotterbolag eller fast driftställe i utlandet, se redogörelsen för fransk lagstiftning ovan. Ofta innebär då reglerna att avdraget återläggs till beskattning genom beskattning av vinster som senare år uppkommer i dotterbolaget eller driftstället (s.k. "claw back"). (Jfr skatteavräkningsakkunnigas betänkande Ds Fi 1984:25 Underskott vid joint venture och annan verksamhet i utlandet, m.m.). Enligt *punkt 4 i protokollet* begränsar inte avtalet tillämpningen av sådan lagstiftning.

Sjö- och luftfart

Beskattningen av inkomst av sjö- och luftfart i internationell trafik sker inte enligt reglerna i art. 7 utan regleras särskilt i *art. 8*. Dessa inkomster beskattas enligt art. 8 punkt 1 endast i den avtalslutande stat där företaget har sin verkliga ledning. Bestämmelserna i art. 8 punkterna 1—3 överensstämmer i princip med motsvarande regler i OECDs modellavtal bortsett från *dels* att bestämmelserna inte behandlar inkomst av sjöfart på inre farvatten och *dels* att bestämmelserna uttryckligen omfattar inkomst genom egen användning eller uthyrning av containers. Såsom framgår av punkt 10 i kommentaren till art. 8 i OECDs modellavtal omfattar OECDs regler uthyrning av containers om denna verksamhet är av supplementär eller underordnad betydelse i förhållande till företagets användande av skepp eller luftfartyg i internationell trafik. Är verksamheten inte av supplementär eller underordnad betydelse beskattas inkomst genom användning eller uthyrning av containers enligt modellavtalet som inkomst av rörelse enligt reglerna i art. 7 eller eventuellt som royalty enligt art. 12. Enligt det nya avtalet beskattas inkomst med anknytning till användandet av skepp eller luftfartyg i internationell trafik på samma sätt som inkomst genom sådant användande. Detta gäller särskilt inkomst genom nyttjande, underhåll eller uthyrning av containers för internationell transport av gods eller varor.

**Prop. 1990/91:174
s. 48**

Containers

"Taxe professionnelle"

Såsom framgår av redogörelsen för skattelagstiftningen i Frankrike förekommer där lokala näringskatter som tas ut efter varierande skattesatser och utgår på anläggningstillgångarnas hyresvärde samt på företagets sammanlagda löneutbetalningar. Enligt art. 8 punkt 4 är företag som bedriver sjöfart eller luftfart i internationell trafik och som har sin verkliga ledning i Sverige undantaget från sådan fransk näringskatt ("taxe professionnelle"). Det åtagande som bestämmelsen innebär på svensk sida saknar för närvarande betydelse.

SAS

Enligt *punkt 5 i protokollet* skall luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System, SAS, anses ha sin verkliga ledning i Sverige i fråga om den andel i konsortiet som innehas av AB Aerotransport, ABA.

**Företag med
intressegemenskap**

Art. 9 innehåller regler om omräkning av inkomst vid obehörig vinstöverföring ("transfer pricing") mellan företag med intressegemenskap. Bestämmelserna överensstämmer med motsvarande regler i OECDs modellavtal (jfr 43 § 1 mom. KL).

Utdelning;

I art. 10 behandlas beskattningen av utdelning. Vad som vid tillämpning av denna artikel skall förstås med utdelning framgår av punkt 5. Definitionen avviker på en väsentlig punkt från motsvarande definition i OECDs modellavtal. I avtalet har modellens lydelse "inkomst av andra andelar i bolag" ersatts med "andra inkomster". Detta innebär en utvidgning av utdelningsbegreppet som får betydelse bl.a. vid räntebetalningar vid underkapitalisering av bolag. Detta behandlas nedan i samband med redogörelsen för avtalets bestämmelser om ränta. I vissa fall skall rätten att beskatta utdelning fördelas med tillämpning av avtalets regler för beskattning av inkomst av rörelse, art. 7, eller av fritt yrke, art. 14. Dessa fall anges i punkt 6. Där föreskrivs att art. 7 resp. art. 14 skall tillämpas, om den som har rätt till utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe eller stadigvarande anordning i den andra avtalsslutande staten och utdelningen är hänförlig till andel som äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. Punkt 6 överensstämmer med OECDs modellavtal.

**- underkapitalise-
ring av bolag**

RSV:s kommentar

Bestämmelserna i denna artikel är inte heller tillämpliga på utdelning från bolag med hemvist i tredje stat eller då det utdelande bolaget och mottagaren av utdelningen har hemvist i samma stat. I nu angivna fall tillämpas i stället bestämmelserna i artikel 21 (annan inkomst). Observera också att artikeln inte innehåller några bestämmelser om hur beskattningen i källstaten skall ske. Det står således källstaten fritt att tillämpa sin egen lagstiftning och att ta ut skatten t.ex. genom avdrag vid källan eller genom taxering. Huruvida Sverige såsom källstat skall ta ut kupongskatt på utdelning eller inkomstbeskatta den enligt SIL är således något som skall bedömas med utgångspunkt i intern svensk lagstiftning. Avtalets hemvistregler har alltså inte någon betydelse vid denna bedömning.

**Prop. 1990/91:174
s. 49**

Bestämmelserna om utdelning innebär i övrigt följande. Enligt punkt 1 får utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten beskattas i denna andra stat. Är mottagaren ett bolag, med undantag för handelsbolag och liknande, som direkt eller indirekt behärskar minst 10 procent av det utdelande bolagets kapital är utdelningen skattebefriad i källstaten enligt punkt 2. I övriga fall skall skatten i källstaten begränsas till 15 % av utdelningens bruttobelopp. I sammanhanget bör framhållas att de i punkt 2 intagna

Uttrycket "mottagaren har rätt till utdelningen"

begränsningarna i källstatens beskattningsrätt endast gäller då "mottagaren har rätt till utdelningen". Av detta villkor, vilket även uppställs i fråga om ränta, art. 11 punkterna 1 och 3 samt royalty, art. 12 punkterna 1 och 3, följer att den i punkten angivna begränsningen av skatten i källstaten inte gäller när en mellanhand, exempelvis en representant eller en ställföreträdare, sätts in mellan inkomsttagaren och utbetalaren, om inte den som har rätt till utdelningen har hemvist i den andra avtalsslutande staten.

Avoir fiscal

Punkt 3 innehåller bestämmelser om skattetillgodohavande (avoir fiscal). Sådant skattetillgodohavande utgår till fysisk person och bolag som direkt eller indirekt äger mindre än tio % av det utdelande bolagets kapital. En ytterligare förutsättning för att erhålla skattetillgodohavande är att mottagaren beskattas för erhållen utdelning och skattetillgodohavande i Sverige. Vid tillämpning av avtalet behandlas skattetillgodohavande som utdelning. Detsamma gäller enligt 3 § 10 mom. andra och tredje styckena SIL. I Frankrike tas således källskatt ut på det sammanlagda beloppet av utdelning och skattetillgodohavande.

"Précompte"

Enligt fransk skattelagstiftning är bolag i vissa fall skyldiga att erlagga förskottsskatt ("précompte"). Enligt punkt 4 har en person med hemvist i Sverige som inte har rätt till skattetillgodohavande — i huvudsak bolag som behärskar minst 10 % av det utdelande franska bolagets kapital — rätt att erhålla återbetalning av den förskottsskatt som det utdelande franska bolaget betalat. Därvid behandlas förskottsskatten som utdelning och beskattas i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Förbud mot extra-territoriell beskattning

Punkt 7, som överensstämmer med motsvarande bestämmelse i OECDs modellavtal, innehåller förbud mot s.k. extra-territoriell beskattning av utdelning (beträffande detta slag av beskattning se punkterna 32—35 i kommentaren till art. 10 punkt 5 i OECDs modellavtal).

Ränta

Ränta beskattas enligt *art. 11* endast i den stat där mottagaren har hemvist. Punkt 1 tillämpas dock inte i de fall som avses i punkt 3, dvs. då räntan är hänförlig till fordran som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning som den som har rätt till räntan har i den andra avtalsslutande staten. I sådant fall fördelas beskattningsrätten till räntan mellan staterna med tillämpning av art. 7 resp. art. 14 som behandlar inkomst av rörelse resp. fritt yrke.

RSV:s kommentar

Artikel 11 behandlar endast ränta som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten. Artikeln är inte tillämplig i fråga om ränta som har källa i tredje stat eller på ränta från en avtalsslutande

58 Propositioner m.m

stat som betalas till en person med hemvist eller till fast driftställe i denna stat. I sådana fall tillämpas i stället bestämmelserna om annan inkomst i artikel 22 eller inkomst av rörelse i artikel 7.

**Prop. 1990/91:174
s. 49**

Def. av "ränta"

**Prop. 1990/91:174
s. 50**

**Investeringsfonder
m.fl.**

RSV:s kommentar

**Prop. 1990/91:174
s. 50**

Royalty

Vad som skall förstås med uttrycket "ränta" i denna artikel framgår av punkt 2. Enligt *punkt 7 i protokollet* har en avtalsslutande stat rätt att begränsa tillämpningen av art. 11 till den del av ett företags skulder som inte överstiger två gånger kapitalet i detta företag i vissa fall. Bestämmelsen, som saknar motsvarighet i såväl OECDs modellavtal som gällande avtal, har föränletts av de franska reglerna om underkapitalisering av bolag och ger Frankrike möjlighet att vägra ett franskt dotterbolag avdrag för räntebetalningar på de lånebelopp som erhållits från det svenska moderbolaget och som överstiger två gånger kapitalet i dotterbolaget. Den överskjutande räntebetalningen behandlas därvid som utdelning. Definitionen av uttrycket utdelning i avtalet gör det också möjligt att applicera avtalets regler om utdelning på sådan räntebetalning.

Enligt *punkt 6 i protokollet* kan ett bolag eller en investeringsfond som inte underkastats statlig inkomstskatt och som erhåller utdelning eller ränta från källa i Frankrike, erhålla nedsättning eller befrielse från skatt eller andra fördelar enligt avtalet för den del av bolagets eller fondens inkomster som motsvarar de andelar som innehas av personer med hemvist i Sverige och som beskattas hos dessa personer.

Punkt 6 i protokollet behandlar avtalets regler om begränsning av skatt t.ex. vid utdelning från ett svenskt bolag till en fransk investeringsfond som är befriad från inkomst- och bolagsskatt i Frankrike. Vid utdelning till sådan fond skall avtalets regler om begränsning av kupongskatt tillämpas på den andel av utdelningen till fonden som belöper på delägare med hemvist i Frankrike i vars namn beskattning sker där. Detsamma gäller även omvänt.

Punkterna 4 och 5 överensstämmer med motsvarande bestämmelser i OECDs modellavtal.

Liksom enligt OECDs modellavtal och gällande avtal beskattas sådan royalty som avses i *art. 12* punkt 2 som härrör från en avtalsslutande stat och betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten endast i hemviststaten. Undantag görs dock i punkt 3 för sådana fall då den rättighet eller egendom för vilken royaltyn betalas har verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning som den som har rätten till royaltyn har i den andra staten. I sådant fall fördelas beskattningsrätten till royaltyn mellan staterna med tillämpning av art. 7 resp. art. 14 som behandlar inkomst av rörelse resp. fritt yrke. Definitionen av royalty i detta avtal överensstämmer med den definition som

- rekommenderats av OECDs råd vilken publicerats i Trends in International Taxation, 1985. Detta innebär att art. 7 skall tillämpas i fråga om inkomster genom uthyrning av industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning.
- RSV:s kommentar** *Artikel 12 behandlar endast royalty som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalslutande staten. Artikeln är således inte tillämplig i fråga om royalty som har källa i tredje stat eller på royalty från en avtalslutande stat som betalas till en person med hemvist eller till fast driftställe i denna stat. I sådana fall tillämpas i stället bestämmelserna om annan inkomst i artikel 22 eller inkomst av rörelse i artikel 7.*
- Prop. 1990/91:174 s. 50**
- Tekniska tjänster m.m.**
- Enligt *punkt 8 i protokollet* skall ersättningar som betalas för tekniska tjänster såsom analyser eller studier av vetenskaplig, geologisk eller teknisk natur, eller för tekniskt arbete inkl. ritningar eller för konsulttjänster eller för övervakande verksamhet inte anses utgöra ersättningar för "upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur" vid tillämpning av art. 12 punkt 2.
- Punkterna 4 och 5 är helt i överensstämmelse med OECDs modellavtal.
- Realisationsvinst**
- Art. 13* behandlar beskattning av realisationsvinst. Punkterna 1, 4 och 5 överensstämmer i princip med motsvarande bestämmelser i OECDs modellavtal. Enligt *punkt 1* får vinst vid överlåtelse av fast egendom beskattas i den stat där fastigheten är belägen. Vinst vid avyttring av lös egendom som är hänförlig till fast driftställe eller fast anordning liksom överlåtelse av driftstället eller anordningen får enligt punkt 4 beskattas i den avtalslutande stat där driftstället eller anordningen är belägen. Vinst vid överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till denna användning eller containers med anknytning till sådan verksamhet beskattas i den stat där företaget som bedriver verksamheten har sin verkliga ledning. Enligt punkt 2 får vinst vid överlåtelse av aktier och andelar eller andra rättigheter i bolag eller juridisk person vars tillgångar huvudsakligen består av fast egendom i vissa fall beskattas i den stat där den fasta egendomen är belägen. Undantag görs dock för fast egendom som används i bolagets eller den juridiska personens verksamhet.
- Prop. 1990/91:174 s. 51**
- RSV:s kommentar** *Definitionen av uttrycket "fast egendom" i artikel 6 punkt 2 omfattar nyttjanderätt till fast egendom och således bl.a. svenska bostadsrätter. Detta innebär att Sverige kan beskatta realisationsvinst som uppkommer då en person med hemvist i Frankrike avyttrar en svensk bostadsrätt (jfr RÅ 1989 ref. 37).*
- fast egendom
 - lös egendom i fast driftställe m.m.
 - skepp, luftfartyg
 - containers
 - aktie/andel i "fastighetsbolag"

**Prop. 1990/91:174
s. 51**

**Aktie/andel;
väsentligt innehav**

**Koncerninterna
aktieöverlåtelse
m.m.**

Övrig egendom

**Tillgång efter
utflyttning**

Två-årsregel

**Självständig
yrkesutövning**

Punkt 3 är föranledd av fransk lagstiftning (se den franska reservationen i punkt 36 i kommentaren till art. 13 i OECDs modellavtal) och ger den stat där ett bolag är hemmahörande rätt att beskatta vinst vid avyttring av aktier, andelar eller andra rättigheter som utgör del av ett väsentligt innehav i detta bolag. Uttrycket "väsentligt innehav" är definierat i denna punkt. I *tilläggsavtalet punkt 1* görs dock undantag från denna bestämmelse i fall då den som har hemvist i en avtalsslutande stat avyttrar aktier, andelar eller andra rättigheter som utgör ett väsentligt innehav i bolag i den andra avtalsslutande staten och denna person har fått uppskov med beskattningen i hemviststaten enligt särskilda bestämmelser om koncerninterna överlåtelse, överlåtelse i samband med fusion, fission eller annan omorganisation. I sådant fall får beskattning endast ske i överlåtarens hemviststat. Bestämmelsen tillämpas endast om transaktionen är föranledd av seriösa ekonomiska skäl och inte huvudsakligen för att erhålla skattebefrielse.

Enligt punkt 6 har överlåtarens hemviststat beskattningsrätten till vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som angetts i punkterna 1–5.

Enligt punkt 7 har dock Sverige rätt att i vissa fall beskatta vinst vid avyttring av tillgång som uppbärs av en svensk medborgare, som inte samtidigt är fransk medborgare, med hemvist i Frankrike vid tidpunkten för överlåtelsen. En förutsättning är att denna person under minst fem år av den sjuårsperiod som närmast föregått överlåtelsen haft hemvist i Sverige enligt avtalet.

Enligt *art. 14* som är identisk med motsvarande artikel i OECDs modellavtal, beskattas inkomst genom fri yrkesutövning och annan självständig verksamhet i regel endast i den stat där den som utövar verksamheten har hemvist. Om inkomsten förvärfvas genom verksamhet i den andra avtalsslutande staten, får inkomsten emellertid beskattas där om den som utövar verksamheten har en stadigvarande anordning för utövande av verksamheten där. Den del av inkomsten som får beskattas i denna andra avtalsslutande stat är dock begränsad till vad som är hänförligt till den fasta anordningen.

Art. 15 behandlar beskattningen av inkomst av enskild tjänst. Huvudregeln enligt punkt 1 är att lön och annan liknande ersättning beskattas i mottagarens hemviststat. Utförs arbetet i den andra avtalsslutande staten får dock ersättningen beskattas i denna stat. Undantag från denna regel gäller för den som är utsänd och vistas i den andra staten under tidrymd som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en sammanhängande tolv månadersperiod, den s.k. 183-dagarsregeln. Som ytterligare förutsättning för tillämpning av denna regel gäller att

arbetsgivaren som betalar ersättningen inte har hemvist i verksamhetslandet och att ersättningen inte belastar fast driftställe som arbetsgivaren har i detta land. Motsvarande regel finns för närvarande i punkt 2 av anvisningarna till 53 § KL. Denna bestämmelse föreslås i prop. 1990/91:107 bli överflyttad till 6 § lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta (se SFS 1991:586; RSV:s anm.)

RSV:s kommentar

Enligt punkt 5 i kommentaren till artikel 15 i OECD:s modellavtal från år 1992 skall man vid beräkningen av antalet dagar i arbetsstaten endast ta med de dagar som arbetstagaren i fråga rent faktiskt befunnit sig i arbetsstaten. Del av dag räknas som hel dag. I vistelsetiden inräknas ankomstdag, avresedag och andra dagar som tillbringas i arbetsstaten, inklusive lördagar och söndagar samt helgdagar, semesterar och sjukdagar. Vid beräkningen skall däremot inte mellanlandningar eller genomresa vid transport mellan två andra länder tas med. Viss flexibilitet är godtagbar i fråga om semester som tillbringas i arbetsstaten och som normalt skall ingå. Inte heller inräknas sådana dagar som den skattskyldige tillbringar i arbetsstaten pga. akut sjukdom eller olycksfall som inträffar när han står i begrepp att återvända till bosättningslandet.

**Prop. 1990/91:174
s. 52**

Ombordanställda

I punkt 3 finns regler om beskattning av ersättning för arbete ombord på skepp eller luftfartyg i internationell trafik. Sådan ersättning beskattas i det land där företaget som bedriver den internationella trafiken har sin verkliga ledning.

**Avdragsgilla
socialförsäkrings-
avgifter**

Enligt punkt 9 i protokollet är obligatoriska socialförsäkringsavgifter som i enlighet med lagstiftningen i en avtalslutande stat betalats eller burits av en fysisk person med hemvist i den andra avtalslutande staten på lön eller annan liknande ersättning avdragsgilla i denna andra stat om ersättningen beskattas där.

**Styrelsearvoden
m.m.**

Styrelsearvoden och liknande ersättning får enligt art. 16 punkt 1 beskattas i den stat där det bolag som betalar ersättningen har hemvist.

RSV:s kommentar

Enligt reglerna i SINK äger Sverige beskatta styrelsearvoden som svenska bolag betalar till i utlandet bosatt styrelseledamot oavsett om denne bevistat mötet eller inte.

**Prop. 1990/91:174
s. 52**

**Artister och
idrottsmän**

Beskattning av inkomst som artist eller idrottsman uppstår genom sin verksamhet regleras i art. 17. Sådan inkomst får enligt punkt 1 beskattas i den stat där verksamheten utövas. Detta gäller oavsett om inkomsten förvärfvas genom utövande av fritt yrke eller enskild tjänst. Enligt punkt 2 får inkomsten beskattas i den stat där artisten eller idrottsmannen utför arbetet, även om ersättningen utbetalas till en annan person (t.ex. arbetsgivare hos vilken artisten eller idrottsmannen är anställd) än artisten eller idrottsmannen själv. I punkterna 3 och 4 har gjorts vissa undantag från de återgivna bestämmelserna.

62 Propositioner m.m

RSV:s kommentar

I utlandet bosatta artister och idrottsmän samt i utlandet hemmahörande artistföretag och arrangörer beskattas i Sverige enligt reglerna i LSI. Beskattningsmyndighet är i dessa fall Särskilda skattekontoret i Kopparbergs län, 771 83 Ludvika.

Prop. 1990/91:174 s. 52 Pension m.m.

Enligt *art. 18* beskattas pension och annan liknande ersättning med anledning av tidigare anställning endast i mottagarens hemviststat.

Offentlig tjänst

Inkomst av offentlig tjänst beskattas enligt *art. 19* punkt 1 a endast i den stat som betalar ut ersättningen. Motsvarande gäller enligt punkt 2 a i fråga om pension på grund av tidigare offentlig tjänst. I fall som avses i punkterna 1 b och 2 b beskattas dock ersättningen endast i inkomstagarens hemviststat. Pension på grund av tidigare svensk offentlig tjänst som betalas till svensk medborgare med hemvist i Frankrike beskattas således endast i Sverige. Bestämmelserna i punkterna 1 a och b är även tillämpliga på ersättning till den som undervisar i en institution som är belägen i en avtalsslutande stat men som helt eller delvis drivs med medel från den andra avtalsslutande staten. När fråga är om rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat beskattas ersättning och pension som betalas till anställda i denna rörelse enligt reglerna för beskattning av lön och pension på grund av enskild tjänst i artiklarna 15, 16 och 18.

Lärare vid "stats- understödd" in- rättning

Studeranden m.fl.

Enligt *art. 20* undantas under vissa förutsättningar ersättning för uppehälle, undervisning eller utbildning till studerande och praktikanter som vistas i en av de avtalsslutande staterna från skatt i denna stat om denna ersättning härrör från källa utanför denna stat.

Annan inkomst

Inkomst som inte behandlas särskilt i art. 6–20 beskattas enligt *art. 21* punkt 1 endast i inkomstagarens hemviststat. Detta gäller bl.a. livräntor, t.ex. pension som utgår på grund av pensionsförsäkring, som inte tagits i samband med tjänst, och periodiskt understöd. Enligt denna artikel beskattas också svensk folkpension som utbetalas till person med hemvist i Frankrike. Detta gäller också svensk ATP-pension som utbetalas till sådan person i det fall pensionen intjänats såväl i privat som offentlig tjänst och därför inte är att hänföra till varken sådan pension som behandlas i art. 18 eller i art. 19. Inkomst från tredje stat beskattas också endast i mottagarens hemviststat. Undantag från regeln i punkt 1 gäller i de fall som anges i punkt 2. Bestämmelserna överensstämmer helt med motsvarande bestämmelser i OECDs modellavtal.

Prop. 1990/91:174 s. 53

Subject to tax- regel

I *protokollet punkt 11* finns en s.k. subject to tax-regel enligt vilken var och en av de avtalsslutande staterna förbehåller sig rätten att enligt sin egen lagstiftning beskatta andra inkomster än utdelning som uppbärs av person med hemvist i denna stat om den andra staten inte har utnyttjat sin rätt att beskatta enligt avtalet.

Förmögenhet

Bestämmelserna om beskattning av förmögenhet finns i *art. 22*. Enligt dessa bestämmelser får förmögenhet som består av fast egendom beskattas i den stat där den fasta egendomen är belägen (punkt 1). Detta gäller även för andel eller andra rättigheter i bolag eller juridisk person vars tillgångar huvudsakligen utgörs av fast egendom eller rättigheter som sammanhänger med sådan egendom (punkt 2). Undantag från bestämmelserna i punkt 2 görs liksom i motsvarande bestämmelse i *art. 13* för sådana fastigheter som används i den juridiska personens egentliga verksamhet. Förmögenhet som består av lös egendom hänförlig till fast driftställe eller stadigvarande anordning får beskattas i den stat där driftstället eller anordningen är belägen (punkt 3). Förmögenhet som utgör del av ett väsentligt innehav av aktier i ett bolag får beskattas i bolagets hemviststat (punkt 4). Väsentligt innehav definieras i princip på samma sätt som i motsvarande bestämmelse i *art. 13*.

Förmögenhet som består av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik och lös egendom hänförlig till sådan användning samt containers som har anknytning till sådan verksamhet beskattas enligt punkt 5 endast i den stat där företaget har sin verkliga ledning.

Övriga förmögenhetstillgångar beskattas endast i innehavarens hemviststat (punkt 6).

Metodartikeln

4.4 Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning

Avräkningsmetoden

Bestämmelserna om undvikande av dubbelbeskattning finns i *art. 23*. Sverige tillämpar i princip avräkningsmetoden för att undvika dubbelbeskattning. Innebörden av avräkningsbestämmelserna är att en person med hemvist i Sverige taxeras här även för sådan inkomst som enligt avtalet får beskattas i Frankrike. Den uträknade skatten minskas därefter i princip med den skatt som enligt avtalet har tagits ut i Frankrike. Vid avräkningen av skatt på inkomst i Sverige tillämpas bestämmelserna i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt. Därvid beräknas svensk inkomstskatt på inkomsten på vanligt sätt.

Beträffande förmögenhet tillämpar Sverige avräkningsmetoden enligt bestämmelserna i 1 f utom i fråga om sådan egendom som avses i *art. 22* punkt 5.

Omvänd credit

Enligt punkt 1 b skall Sverige medge avräkning för skatt som erlagts av person med hemvist i Frankrike, s.k. omvänd avräkning. Sådan avräkning från svensk skatt medges endast när fråga är om

**Prop. 1990/91:174
s. 54**

sådan vinst vid försäljning av tillgång efter utflyttning från Sverige till vilken Sverige har erhållit beskattningsrätten enligt art. 13 punkt 7. Observera att denna metod uteslutande kommer till användning i det fall Sverige endast enligt art. 13 punkt 7 får beskatta vinsten. Får vinsten i fråga beskattas också enligt annan bestämmelse i avtalet skall således avräkning medges enligt punkt 2.

**Exempt med
progression**

I fråga om inkomst som förvärfvas av person bosatt i Sverige och som enligt avtalet skall beskattas endast i Frankrike tillämpar Sverige undantagandemetoden med progressionsuppräknings i förekommande fall. Detta gäller sjö- och luftfartsinkomst enligt art. 8 punkt 1, realisationsvinst enligt art. 13 punkt 5 och lön eller pension på grund av offentlig tjänst enligt art. 19 punkterna 1 a och 2 a.

**Utdelningsskatte-
frihet**

Enligt punkt 1 c är utdelning från ett bolag med hemvist i Frankrike till ett bolag med hemvist i Sverige undantagen från beskattning i Sverige i den mån utdelningen skulle varit skattebefriad om båda bolagen varit svenska. Bestämmelserna om utdelningsskattebefrielse mellan svenska bolag finns i 7 § 8 mom. SIL. En första förutsättning är således att de krav som uppställs för utdelningsskattebefrielse mellan svenska bolag är uppfyllda när det gäller det svenska bolagets innehav i det franska bolaget. I prop. 1990/91:107 (se *SkU 34, rskr. 313 och SFS 1991:412; RSV:s anm.*) föreslås att de regler om utdelningsskattebefrielse som gäller för utdelning från utländskt bolag i icke-avtalsland skall bli tillämpliga även i fråga om utdelning från bolag i land med vilket Sverige har ingått dubbelbeskattningsavtal. En första förutsättning för skattebefrielse enligt dessa regler liksom enligt avtalets regler är att utdelningen skulle ha varit skattefri om den gått mellan svenska bolag. Vidare måste enligt dessa regler fråga vara om utdelning från ett utländskt bolag enligt den definition som finns intagen i 16 § 2 mom. SIL, dvs. en juridisk person som antingen omfattas av ett dubbelbeskattningsavtals regler om begränsning av beskattningsrätten eller är föremål för en beskattning som är likartad den beskattning som svenska aktiebolag är underkastade. Vidare skall den inkomstbeskattning som det utländska bolaget är underkastat vara jämförlig med den inkomstbeskattning som skulle ha skett enligt SIL, om inkomsten förvärvats av ett svenskt företag. I nämnda proposition s. 29 uttalas att en beskattning med 15 % på ett underlag beräknat enligt svenska regler för beskattning (med beaktande av de dubbelbeskattningsavtal som Sverige ingått) bör anses vara jämförlig. Vid beräkning av det fiktiva beskattningsunderlaget bortses, enligt vad som föreslagits, från skatteutjämningsreserven. Vidare föreslås i den angivna propositionen att en schablonmässig avräkning medges med 10 %

av utdelningens bruttobelopp enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt i de fall bolaget inte kan visa att det varit föremål för en jämförlig beskattning. Om de föreslagna reglerna leder till lagstiftning blir de således tillämpliga även i fråga om utdelning från ett franskt dotterbolag till ett svenskt moderbolag.

Villkor för skattefrihet

**Prop. 1990/91:174
s. 55**

I punkterna 1 d 1 och 2 samt 1 e föreskrivs vidare vissa ytterligare villkor för tillämpning av bestämmelsen om utdelningsskattebefrielse enligt punkt 1 c. I punkt 1 d 1 föreskrivs att befrielse enligt 1 c medges endast om den vinst av vilken utdelningen betalas har underkastats allmän bolagsskatt i Frankrike eller en skatt jämförbar med svensk skatt i Frankrike eller någon annanstans. Avtalets regler kan därmed vara förmånligare än de föreslagna reglerna i 7 § 8 mom. SIL eftersom endast den vinst som utdelas skall ha varit föremål för fransk bolagsbeskattning eller en beskattning jämförbar med svensk beskattning. Enligt regeln i 7 § 8 mom. SIL skall vid bedömningen av om bolaget varit föremål för en jämförlig beskattning ett fiktivt beskattningsunderlag beräknas med utgångspunkt i bolagets samtliga intäkter som skulle ha ingått i det svenska beskattningsunderlaget. Enligt bestämmelsen i denna artikel kan företaget för att åtnjuta skattefrihet för hemtagen utdelning välja att ta hem sådan vinst som blivit föremål för sådan beskattning som föreskrivs i artikeln. I punkt 1 d 2 finns en slussningsregel som gör det möjligt att skattefritt ta hem utdelning från tredje stat om utdelningen hade varit skattefri om det svenska bolaget hade ägt aktierna i bolaget i den tredje staten direkt. Enligt förslaget i prop. 1990/91:107 får därvid även prövning göras enligt reglerna i 7 § 8 mom. SIL för att avgöra om utdelningen skulle varit skattefri om det svenska bolaget hade ägt andelarna i bolaget i tredje stat direkt.

**Allmän bolags-
skatt**

Den vinst av vilken utdelningen betalas anses underkastad allmän bolagsskatt om den är underkastad fransk skatt på realisationsvinst.

Villkoren för skattebefrielse i punkt 1 d tillämpas endast under förutsättning att liknande bestämmelser tillämpas på samma gång i förhållande till Belgien och Nederländerna. I förhållande till Belgien föreslås i prop. 1990/91:173 att liknande bestämmelser tas in i den lag som införlivar dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Belgien med svensk lag. I förhållande till Nederländerna har i ett paraferat utkast till avtal som nyligen offentliggjorts också tagits in liknande bestämmelser. Genom de ändringar som föreslagits i prop. 1990/91:107 i 7 § 8 mom. SIL, de bestämmelser som föreslås i lagen om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Belgien och de bestämmelser som tagits in i avtalen med Frankrike och Nederländerna kommer om förslagen genomförs i princip samma regler för utdelningsskattebefrielse att i framtiden

Franska metodbestämmelserna

gälla i förhållande till vart och ett av de tre länderna.

I fråga om inkomst tillämpar Frankrike i princip undantagandemetoden i den variant som kallas "alternativ exempt". Denna metod innebär att inkomst som uppbärs av person bosatt i Frankrike men som enligt avtalet får beskattas eller beskattas endast i Sverige tas med i det franska beskattningsunderlaget. Därefter sätts den franska skatten ned med ett belopp som motsvarar den franska skatt som belöper på den svenska inkomsten. Denna metod ger i normalfallet samma resultat som undantagandemetoden med progressionsuppräknig. Frankrike tillämpar dock avräkningsmetoden i fråga om utdelning enligt art. 10 punkt 2, realisationsvinst enligt art. 13 punkterna 1–3, inkomst av tjänst enligt art. 15 punkt 3, styrelsearvoden enligt art. 16 och inkomst som förvärvas av artist eller idrottsman enligt art. 17 punkterna 1 och 2. Enligt *punkt 10 i protokollet* skall vid avräkning i Frankrike enligt art. 23 punkt 2 a 2 såsom skatt som betalats i Sverige anses sådan svensk skatt som i enlighet med avtalets bestämmelser faktiskt slutligen erlagts på inkomsterna i fråga.

4.5 Särskilda bestämmelser

**Prop. 1990/91:174
s. 56**

**Förbud mot
diskriminering**

**Avdrag för premie
till pensionsförsäkring**

I *art. 24* finns bestämmelser om förbud i vissa fall mot diskriminering vid beskattningen. I *tilläggsavtalet punkt 2* har på franskt initiativ tagits in en bestämmelse som är avsedd att vid tillämpningen av avtalet underlätta tolkningen av art. 24 punkt 1 och förhindra att denna bestämmelse uppfattas som om en avtalsslutande stat var förpliktad att behandla de personer, såväl fysiska som juridiska, som har hemvist och de som inte har hemvist i denna stat på samma sätt. Enligt punkt 6 kan de behöriga myndigheterna— på svensk sida riksskatteverket enligt 4 § i förslaget till lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike — träffa avtal om att belopp som betalas av eller för fysisk person, vilken har hemvist eller som vistas tillfälligtvis i en av de avtalsslutande staterna, till en pensionsanstalt som erkänts för beskattningsändamål av behörig myndighet i den andra staten, där denna person tidigare haft hemvist, skall behandlas på samma sätt som belopp som betalas till pensionsanstalt i den förstnämnda staten. Detta innebär att premier som betalas till fransk pensionsanstalt under vissa förutsättningar kan bli avdragsgilla vid taxeringen i Sverige.

**Skattefrihet för
offentligrättsliga
organ m.fl.**

Vidare kan de behöriga myndigheterna överenskomma att sådan skattefrihet och andra fördelar som ges till den egna statens offentligrättsliga organ m.fl. som inte bedriver kommersiell eller industriell verksamhet skall utsträckas till att omfatta motsvarande organ i den andra avtalslutande staten.

**Informations-
utbyte m.m.**

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse regleras i *art. 25* och bestämmelserna om utbyte av upplysningar finns i *art. 26*.

RSV:s kommentar

Enligt 4 § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden skall handräckning med annan avtalslutande stat ske via Riksskatteverket. Enligt 3 § förordningen (1990:320) om ömsesidig handräckning i skatteärenden skall vidare en svensk myndighet som vid utredning i ett svenskt skatteärende finner uppgift som kan antas beröra något skatteärende i en främmande stat snarast anmäla detta till RSV.

**Prop. 1990/91:174
s. 56**

Art. 27 innehåller bestämmelser som ger möjlighet för en stat att i den andra staten få handräckning med indrivning av skatt enligt de regler som gäller i den anmodade staten för indrivning av dess egna skatter. Bestämmelserna överensstämmer i princip med bestämmelserna om bistånd med handräckning i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (SFS 1990:313).

**Indrivning av
skatt**

Diplomater m.fl.

I *art. 28* finns vissa föreskrifter beträffande diplomatiska företrädare och konsulära befattningshavare.

**Territoriell ut-
vidgning**

Art. 29 innehåller bestämmelser som möjliggör territoriell utvidgning av avtalet till att omfatta de franska territorierna på andra sidan havet eller andra utomeuropeiska områden som tillhör Frankrike.

**Ikraftträdande
och upphörande**

Art. 30 och *31* innehåller bestämmelser om avtalets ikraftträdande och upphörande. Vardera staten skall underrätta den andra när de åtgärder vidtagits i resp. stat som krävs för att avtalet skall träda i kraft. Avtalet träder i kraft första dagen i andra månaden efter den dag då den sista av dessa underrättelser mottagits.

**Avtalet trädde i
kraft 1992-04-01**

Avtalets bestämmelser tillämpas beträffande inkomst som uppstår under det kalenderår som följer närmast efter det under vilket avtalet har trätt i kraft eller som är hänförliga till räkenskapsår som påbörjas under detta kalenderår. När det gäller övriga skatter, tillämpas avtalet på skatter som tas ut på grund av händelse som inträffat den 1 januari som följer närmast efter tidpunkten för avtalets ikraftträdande eller senare.